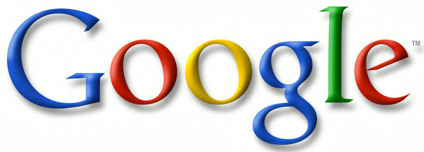

293

JÓMSVÍKINGA SAGA

EFTER SKINNBOKEN N:o 7, 4:to Å KUNGL. BIBLIOTEKET I STOCKHOLM

UTGIFVEN

AF

GUSTAF CEDERSCHIÖLD.

LUND 1875,
FR. BERLINGS BOKTRYCKERI OCH STILGJUTERI.

Aftryck ur Lunds Universitets Årsskrift Tom. XI, 1874.

Jómsvíkinga bardagi, eller striden pa Hjärungavåg mellan det danska vikingaförbundet från Venden och Norges mäktige jarl Håkan, har utgjort ett bland de mest omtykta ämnena för de isländske sagoförfattarnes berättelser. Många skildringar af denna strid och därmed förbundna händelser finnas ock i de till våra dagar bevarade fornskrifterna; så upptaga de olika redaktionerna af Olof Tryggvasons saga Jomsvikingarnes öden i längre eller kortare framställning. Äfven såsom ett helt för sig ega vi Jómsvíkinga saga och det förnämligast [1]) i tvänne uppteckningar, en vidlyftigare och en mera kortfattad. Den förra finnes i handskriften 291, 4:to af Arne-Magnæanska samlingen och har lagts till grund vid sagans utgifvande i elfte bandet af Fornmanna sögur (Kphfn 1828). Den kortare och, såsom man med alt skäl antager, äldre redaktionen finnes nu i Stockholmska pergamentshandskriften 7, 4:to, hvars text, ehuru i många afseenden god, uppenbart ej är annat än en (icke alltid noggrann) afskrift af det förlorade originalet [2]). Af denna text tog Rask under sin vistelse i Stockholm en afskrift, efter hvilken sedermera större delen af sagan — från 59^{2} Maðr er nefndr Toki etc. till sagans slut — utgafs såsom prof eller "Sýnishorn" på Fornmanna sögur (Kphfn 1824); af början har det första stycket (54^{30}—55^{5}) jämte några få läsarter upptagits i Fms. XI, det öfriga har hittills varit otrykt. "Sýnishorn" meddelar texten uti en i allmänhet normaliserad

1) Vi förbigå den unga redaktion, som finnes i Cod. A. M. 510, 4:to och omtalas i Fms. XI, Formáli p. 7.

2) Detta visar sig tydligast genom den alldeles opassande interpolationen i 74^{27-30} (I þui — Bua liðar).

ortografi och kan anses såsom ett för sin tid ganska godt arbete — jämför man det med den Adlerstam-Hammarsköldska upplagan (Stockholm 1815), så frestas man att antaga minst ett århundrades mellanrum —, men är dock icke sällan opålitligt [8]). Nu mer torde boken vara ganska svår att åtkomma.

Dessa förhållanden, den första upplagans ofullständighet, osäkerhet och sällsynthet, hafva synts mig vara tillräckliga skäl till förnyadt utgifvande af en på det hela så förträfflig sagotext som denna. Men ännu en anledning tillkommer. Skinnboken N:o 7, 4:to, af hvilken denna redaktion af Jómsv. s. utgör en del, är nämligen skrifven vid den tid, början af 1300-talet, då den isländska ortografien stod i sin högsta blomstring, och är till sin språkform synnerligen noggrann och lärorik; detta har ock längesedan påpekats ej mindre af Rask, uti hans Anvisning till Isländskan (Stockholm 1818), sid. 8, än af Rydqvist, i Svenska Språkets Lagar I, XVII; den senare har dess utom i första delen af det nämda arbetet på många ställen citerat handskriften under namnet "Fragmenta Islandica". Vi kunna tillägga, att den sedan icke förlorat i anseende, utan ännu af de förnämste kännare — såsom C. R. Unger och Guđbrandr Vigfússon — mycket lofordas. Hittills har emellertid alt, som utgifvits efter denna handskrift, meddelats i normaliserad ortografi; vi hafva därför genom denna upplaga af Jómsvíkinga saga velat lemna första profvet på skinnbokens rättstafning i oförändradt skick.

Pergamentshandskriften 7, 4:to beskrifves dels i A. J. Arwidssons "Förteckning öfver Kongl. Bibliothekets i Stockholm Isländska Handskrifter" sidd. 18—20, dels af Rydqvist på nyss anförda ställe. Då vi hafva åtskilligt att tillägga, nödgas vi för sammanhangets skuld att här nedan upprepa en del af det, som i nämda skrifter redan är sagdt.

[8]) Följande fel kunna förtjäna att påvisas: i st. f. fregn 59^{16} har Sýnishorn fregnir sid. 2; — för i tigi 60^{35} reigi sid. 6; — f. orđfari 61^{11} orđfæri sid. 7; — f. braut och komir 61^{16} brátt och kom sid. 7; — f. ockur 61^{28} ockar sid. 8; — f. þott 61^{35} þó sid. 8; — f. gǫrr 64^{7} gerđr sid. 14 (strax efter utelemnas öfverskriften hoftypt); — f. herklǿđi 67^{6} klæđi sid. 22; — f. inn (skrifvet ın̄) 68^{16} mönnum sid. 25; — f. leíngrum 68^{18} leingr sid. 26; — f. liggi 68^{34} liggr sid. 27; — f. ętlaz 69^{9} ætlar sid. 28; — f. brúnǫlfi 70^{33} brúnölfr sid. 32; — f. drifu 71^{13} drápu sid. 34; — f. Skialld meyiar.Einaʀ 72^{22} Skáldmeyjar-Einar sid. 37; — f. marks 75^{36} merkis sid. 47; — f. hauggui 76^{14} havgg sid. 48; — f. íueítt 76^{17} ívert sid. 48; — f. er 76^{32} ef sid. 49; — f. muni 77^{22} mun sid. 51. — Efter n användes ofta d, då handskriften har đ, eller đ, då handskr. har d, o. s. v.

Boken är i aflång kvart, bunden i pappband med skinnrygg, och innehåller nu 58 skrifna pergamentsblad. De 9 första bladen, före och efter hvilka flere oskrifna pappersblad äro inbundna, innehålla större delen af **Konráđs saga keisarasonar** (utom början) och visa betydliga olikheter mot de öfriga; sagan är nämligen, utan indelning i kapitel, skrifven af tvänne särskilda händer (dem vi kalla I och II), under det en tredje hand (III) har skrifvit de öfriga 49 bladen. Handen I har skrifvit sidd. [4]) 1, 2^{23-26}, 5—7, 8^{17-29}, 9—12^{8} och 12^{13}—13^{21}, handen II sidd. 2^{1-23}, 2^{26}—4, $8^{1-16 \text{ och } 30-37}$, 12^{8-12} samt 13^{22}—18^{35}, där sagan slutar. Handen I har ful och otydlig stil, hvaremot II skrifver prydliga och korrekta bokstäfver; större och mera lättläst stil utmärker handen III. Hvad stafsättet angår, är det lättast att beskrifva I genom jämförelse med III, hvars ortografi vi förutsätta såsom tillräckligt känd genom nedan meddelade text och faksimile. De förnämsta olikheterna äro, att I saknar aksenter och bokstafven ǫ, regelbundet brukar v för u, ofta e för æ (ę) eller ę för e, samt äfven i andra fall visar osäkerhet i vokalbeteckningen, t. ex. ſport f. ſpurt och flogv menn f. flvgv menn, ſkeimtv f. ſkemtv, gæizkv f. gæzka, linlæka f. -leika, vendredi, myrginn o. s. v.; — att I vanligen utmärker en konsonants fördubbling genom prick öfver den samma, dess utom använder ɴ för nn och s för ſſ, mycket ofta skrifver enkel konsonant i st. f. dubbel äfvensom ofta dubbel i st. f. enkel, regelbundet framför d och t begagnar n och l enkla (mera sällsynt hos III), ganska ofta brukar d i st. f. đ, men däremot i många fall har đ i st. f. d (särskildt där III har nd eller lld), att r och vr (d. ä. ur) icke noga åtskiljas, t. ex. ſyſtr f. ſyſtvr och okkvr f. okkr (enda [?] motsvarande exempel hos III är uetᵛin 57^{38}) o. s. v. Handen II har i flere afseenden samma ortografiska egenheter som I, men färre fel; såsom prof afskrifva vi ett par punkter från sista sidan:

> Miclagarz k*eiſa*ri let rita ſogv þesa alla a þrimr bokv*m*. ſendi eina Rikarþi k*eiſa*ra t*il* ſaxl*an*dz. ađra t*il* danm*er*kr þ*ei*m k*onung*i er þarređ fyr*er*. ena þriđio hafđi h*ann* ſialfr *ok* þ*ot*ti ſva þesi ſtorvirki *ok* fregđ lengſt m*un*di vppi v*er*a. *ok* licligaz til at h*anſ* fregđ m*un*di ſizt niđr falla. — — — — eiɴ clerkr faɴ þesa ſogv ſcrifađa a ſtreti eino međ þeſſvm hetti ſem nv erv frođer meɴ vaner fra at ſegia

Dessa rader kunna äfven i någon mån tjäna till att visa, att betydlig olikhet eger rum mellan denna redaktion af Konradssagan och den trykta (Kphfn 1859), ty där saknas det ofvanstående; skillnaden i framställningssätt är också alt igenom

[4]) Vi numrera, liksom Rydqvist gjort, sidorna i hdskr. efter deras nuvarande följd utan afseende på det felande.

ganska stor. Det stycke af sagan, som saknas i början (de ord, hvarmed handskriften nu begynner, motsvara slutet af kap. 2 i upplagan), torde vara högst ett blad.

Skinnbokens största del, de 49 sista bladen, är, som sagdt, skrifven af handen III. På dessa blad är texten indelad i kapitel, som börja med stora röda initialer och vanligen föregås af med rödt skrifna titlar [5]). Bladen innehålla:

Hrólfs saga Gautrekssonar, på nära 18 blad (sidd. 19—54^{29}); det första bladet är ganska illa medfaret — det har sannolikt under någon tid varit det yttersta i hdskr. —, ty öfre hörnet är afrifvet och skriften på ett par ställen bortnött. På de flesta sidorna (sidd. 19—40 samt sid. 52) hafva vid inbindningen rader bortskurits upptill [6]); radantalet på de fullständiga sidorna är olika, växlande mellan 36 och 40. I början saknas ett blad (jfr nedanför). Sagan har här betydligt kortare form än i den hdskr., AM. chart. 590 b, c, 4:to, som är trykt i tredje delen af Fornaldar sögur Norđrlanda (Kphfn 1830), hvarjämte några händelser här framställas i annan ordning.

Jómsvíkinga saga, på något mer än $11^1/_2$ blad (sidd. 54^{30}—77^{34}); i slutet af sid. 77 står med rödt skrifvet: her hefr upp ſaugo aſmund¦ar er kallađr er kappa bani, och på nästa sida börjar

Ásmundar saga kappabana, som upptager 4 blad (sidd. 78—86^1); raderna 85^1 och 86^1 äro delvis afskurna och för öfrigt nötta. En afskrift af denna text har legat till grund vid sagans utgifvande i andra bandet af Fornaldar sögur Norđrlanda (Kphfn 1829) sidd. 461—487, där kapitelöfverskrifterna utelemnas, rättstafningen i några fall är yngre än handskriftens och dess utom enstaka fel förekomma [7]).

---

[5]) Titeln står i slutet antingen af kapitlets första eller af det föregående kapitlets sista rad (den stora initialen börjar näml. alltid en rad); stundom (t. ex. i 71^{28}) står titeln inuti raden med det nya kapitlets början till venster och det förras slutord till höger, eller ock kunna slutorden vara på båda sidor omgifna af titeln (t. ex. i 60^{22}). — I stället för titel finnas i bland ett slags med rödt tecknade krumelurer, som möjligen skola föreställa vågor.

[6]) Detta nämnes icke i Arwidssons "Förteckning"; den där (sid. 19) förekommande uppgiften, att rader skulle saknas i Jómsvíkinga saga, är ej fullt noggrann; jfr noterna till vår text 59 [1]), 60 [1]), 61 [1]) och 62 [1]).

[7]) Bland felen anmärka vi följande: upplagan har $463_{4,3}$ 'ef' menn komu þángat, hdskr.: er; — 464^9 mettist, hds.: mętiz (hvarigenom altså det förfaller, som i Cleasby-Vigfússon's Dict. p. 425 yttras om konj. præt. af meta); — 464_{14} kamp och kampinn, hds.: kanp och kanpinn; — 464_4 þessi smíđ 'ykkar', hds.: yckur; — $465^{7,8}$ hann kvađ því etc., hds.: hann quađ hann þui etc.; — 466^6 til hamíngju 'brott', hds.: brotz; — 466^{14} geri 'manni eigi' mein, hds.: mannigi; — 468^{15} svâ hefir oss til handa 'borizt', hds.: borit (skrifvet bor̄); — $479^{1,2}$ höfuđborg, hds.: haufuđ bǒ; — $479^{14,15}$ at 'fresta' þetta víg, hds.: frelsa; — 480_2

Örvar-Odds saga, upptagande sidd. 86^{2}—113^{19}; på sidorna 87—98 är något af det öfversta bortskuret, dock ingenstädes, tyckes det, mer än en rad. Efter denna handskrift är sagan utgifven af Rask i Sýnishorn af fornum og nýjum norrænum ritum (Holmiæ MDCCCXIX) samt sedan i Fornald. sögur II, sidd. 504—559, där några af felen i Rasks upplaga, i synnerhet i sagans början, äro rättade [8]).

Början af Egils saga Skallagrímssonar, som upptager sidd. 113^{20}—116, motsvarande kapp. 1—5 i den nyaste upplagan (Reykjavík 1856). Det sista bladet har vid inbindningen förlorat sin inre kant, upptill är ett halfrundt stycke utrifvet, och den senare sidan är nedsvärtad. Handskriften afviker i ord och uttryck ofta från så väl texten i nämda upplaga som den i Köpenhamns-upplagan af år 1809 och öfverensstämmer då vanligen med de codices, som i den senare kallas "Gvelpherbytani & Holani", stundom med "Jörundini".

Om skinnbokens tidigare öden känner man, mig veterligt, intet. Någon ledning till finnande af dess förre egare har man möjligen i ett par på nedre kanten af sid. 42 skrifna namn; där är näml. med en hand från 17:de (eller 16:de?) århundradet mellan några otydliga ord skrifvet: — — — [9]) arní ketil ſon ek haraldr andreſ — — —

På de udda sidornas nedre kant finnes en gammal bladnumrering, som betecknar den förra afdelningens (Konradssagans) blad med 51—59 och den senares med 75—122 (hvarvid dock två blad hafva siffran 110, två [*a* och *b*] 114, och 120 följer på 118). Att det således i handskriftens början saknades mycket mer än Konradssagans första del och i handskriftens midt mycket mera än första delen af Hrólfs saga, var lätt att se, men hvad de felande bladen för öfrigt innehållit, har

---

at launa eiga, i hds. hafva orden omflyttningstecken, således: eiga at launa; — 481^{8} mátti, hds.: mǽtti; — 484_{6} hann varđ sár, hds.: hann var þa sáʀ; — 486^{6} 'marki' undađr, hds.: mǽki.

[8]) Andra hafva fått kvarstå, t. ex. 510^{7} öđru vísi, hds.: auđru vís; — 510_{13} ervidt, hds.: erviđliga (skrifvet ervıdl̄; jfr dýrl̄ = dyrliga 55^{35}); — 510_{10} dausin, hds.: daufin (d. ä. döfin; ordet daus[s] tyckes således icke förekomma i betydelsen "svans"; jfr Cl.-Vigf. Dict.); — 525_{9} óvitrustu, hds.: o uitroztum; — $531^{10,11}$ Eigi 'ræddr' um þat, Rask har (sid. 73) inom parentes 'trauđer', hds.: ręđr; samma uttryck i samma betydelse ("det är icke frågan om det" = "Ja, visst!") har hds. i Konráđs saga 1^{13}; — 534_{10} er 'þat' hafđi gengit um hríđ, hds.: þui; — 536_{16} gaflok, hds.: gaflak; — 545^{4} varđveita 'hríngana', hds.: hringum; — 545^{10} yđr, hds.: ykr; — 546_{5} umsátra, hds.: ū ſat^{r} (= umsátar); — $548^{15,16}$ láttu 'v.' meyja málmþíng 'sam …', hds. har v̄ (= um) och ſam̄ (= samit [?]); — $554^{16,17}$ säges om mannen Haki, som hade förmågan att se troll, då andra människor ej sågo dem: þat var mælt, at hann sæi jafnlángt nefi sèr, 'eigi' lengra, men hds. har e. (d. ä. eđa).

[9]) De första orden kunna möjligen vara: Gud [?? endast d är säkert] gemí [= geymi?] þin

hittills icke varit kändt. Nyligen hade emellertid Guðbrandr Vigfússon i de membran-fragment, som utgöra N:o 580 A och B, i Arne-Magnæanska samlingen (beskrifna i Gislasons Frumpartar sidd. XLIV—XLVI) återfunnit samma handstilar jämte lika format och pergament (brunt, af ljusare delar liksom fläckigt kalfskinn) som i vår handskrift. Professor Unger, genom hvilken jag erfor upptäkten, har under sin vistelse i Köpenhamn denna höst på min begäran godhetsfullt anstält en närmare undersökning af dessa fragment och därvid kommit till följande resultat.

580 A innehåller först 1 blad af Elis saga, skrifvet af handen III; bladets nummer är otydligt. De öfriga, 21 bladen äro dels af Bærings saga dels af Flovents saga, skrifna omväxlande af händerna I och II. Numreringen är på de flesta ställena bortskrapad, dock kvarstår på det sista bladet siffran 49. Bladet 50, som är förloradt, torde hafva innehållit slutet af Flovents och början af Konráðs saga (jfr ofvan).

580 B innehåller blad af Mágus saga, skrifna med handen III. Numren finnas kvar på de sista bladen: 70, 71, 72, 73; nederst på baksidan af bladet 73, där Mágus saga slutar, är med rödt skrifvet: her hefz upp ſaga hrolff kgf Gautrekſ ſonar. Af Hrólfs saga felas altså endast bladet 74 (jfr ofvan).

Det kan således icke synas tvifvelaktigt, att så väl dessa fragment som vår handskrift en gång tillhört en och samma skinnbok, som sannolikt redan på Island blifvit styckad, innan dess nu bevarade delar på olika vägar fördes till utlandet.

Då ett af våra syften med detta lilla arbete, såsom vi redan antydt, är att sprida kännedom om handskriftens — eller rättare den af handen III utförda delens [1]) — skrifsätt och rättstafning, hafva vi naturligtvis sökt att i den trykta texten bevara alla de vigtigare dragen af den gamle skrifvarens ortografi. Hvilka dessa drag äro, inhemtas bäst af texten själf; blott tvänne af dem önska vi här särskildt påpeka: den (jämförelsevis) stora noggrannheten vid vokalers aksentuering [2]) och vid konsonanters enkel- eller dubbel-skrifning. Det är nämligen ganska säll-

[1]) Då vi i det följande nämna "handskriften" ("hds.") eller "skinnboken", mena vi endast sidorna 19—116; det behöfver knapt anmärkas, att vi därvid i synnerhet undersökt och oftast komma att åberopa de sidor, som innehålla Jómsvíkinga saga.

[2]) Aksenten utsättes icke alltid midt öfver den vokal, till hvilken den hör, utan ofta för långt till venster, någon gång äfven för långt till höger t. ex. i orden leíngi Nóregi 77[31], där aks. i det förra tyckes stå öfver n, i det senare öfver r eller ę; jfr 54 [1]), 70 [5]), 71 [1]), [4]) och [6]), 74 [2]).

synt att finna aksent öfver annan vokal än den, som bör vara lång — hit räknas äfven aú [3]), eí, eý, ǽ (ę́) och ǿ, då ǿ står i st. f. æ (œ) [4]) —, eller att finna dubbel konsonant, där enkel fordras [5]). Å andra sidan saknas visserligen mycket ofta aksenten, där den borde förekomma [6]), eller uteblifver flerstädes det fördubblingen utmärkande tvärstrecket öfver n (i synnerhet i förbindelsen nd och i ordet en [7])), men båda dessa förhållanden kunna väl icke ega mycket större vigt än ett tillfälligt utlemnande af de öfre tecknen i å, ä, ö eller af tvärstrecket i t hos nutidens skrifvare och äro vanligare väl endast därför, att de gamle skrifvarne hade vida mindre öfning.

Det är, sade vi nyss, endast de vigtigare dragen af handskriftens ortografi, som vi velat behålla i vår text. De förändringar, vi vidtagit, afse att göra upplagan mera brukbar för dem, som framför alt önska lära känna sagans innehåll, och bestå i 1) uteslutande af några mindre betydande grafiska egenheter, 2) användande af stora bokstäfver i nomina propria samt 3) förkortningarnas upplösande.

Till de förändringar, som skett med afseende på det (i inskränktare mening) grafiska, hör naturligtvis först den, att vi i de fall, där hds. låter ett bokstafstecken utan skillnad i betydelse hafva något olika former, i texten begagna endast *en* form; sålunda, då e i hds. någon gång är försedt med ett kort streck till höger (jfr .é. [= eða] på faksimilets nionde och fē [= sem] på dess femtonde rad) eller n skrifves ŋ (jfr eŋ̄ i slutet af faksimilets andra rad), använda vi i texten vanligt e eller n; på samma sätt återgifva vi med y så väl ẏ som y. Obetydligt större är för-

---

[3]) Då au är diftong. Betecknar däremot au ljudet ö (= ǫ eller ø i Lyngbys system), så skrifves det utan aksent. Såsom fel bör man därför betrakta skaúmm 75^{33}; i aúngu 57^{14}, 72^{23} (och Aúngo 61^{6}) förefinnes möjligen vokalförlängning (framför ng; jfr längre ned).

[4]) Men i gǿra 70^{5} borde aksenten vara borta.

[5]) Oriktigt använd aksent förekommer (jämte de i näst föregående noter anförda exemplen) inom Jómsvíkinga saga uti: suártir 56^{14}, Vágn 67^{10}, Nóregi 58^{24} (med flere ställen), i brótt 59^{8}, stúfúnum 74^{29}, samt för öfrigt uti; uárir 103^{6}, þéss 110^{8}, óf 20^{26} och 115^{35}, kóm 42^{23}, skólum 101^{30}, bógúna 41^{32}, fiárlút 52^{32}, túttugs 114^{4}. Öfver ı tyckes strecket (aksenten) stundom endast vara ett medel att skilja ı från ett bredvid stående t, m eller r, nämligen i orden tígn 40^{8}, $66^{11,20}$ (vtígnari 33^{31}, tíginna 79^{20}), míg 69^{9}, rísa lannd 92^{9}; det är därför ovisst, hvilken betydelse man skall tillägga strecket i de ofta förekommande formerna lítla (lítlu o. s. v.), þítt, mínn o. d. — Dubbel konsonant i st. f. enkel står i brotın̄ 67^{21} och talladi 29^{30}.

[6]) Detta är vanligare i vår text än i hds., ty vi hafva öfver alt utelemnat aksent på vokaler, som tillhöra i hds. blott genom förkortningstecken utmärkta stafvelser eller ord.

[7]) Brukadt såsom partikel; men i 77^{32} är en (i st. f. enn) bestämd artikel. Nästan ensamt stående skrifsätt är ueturin 57^{33} (liksom äfven Einar [eınʳ] 75^{14}).

ändringen, då vi i st. f. 2, som hds. brukar i synnerhet efter o och d (đ), skrifva r, eller i st. f. ſ skrifva s (s betyder i hds. aldrig ſſ, utan växlar utan åtskillnad med ſ). Icke häller hafva vi hyst någon betänklighet för att begagna vanligt v, där hds. har den angelsachsiska formen af denna bokstaf, ty sist nämda form förekommer endast i sådana fall, i hvilka vanligt v icke blott kan användas, utan i hds. verkligen oftare användes [8]). — I st. f. handskriftens ı (ȷ) skrifva vi i (j) [9]), och vanligt f i st. f. den angels. formen, som i hds. är den enda brukliga. — Den sammanträngning af två bokstäfver, som hds. visar (alltid af pp och i radens slut stundom af andra t. ex. i 57[22], 58[9], 64[14], 74[14]), hafva vi lemnat utan afseende.

Bruket af stora begynnelsebokstäfver i nomina propria är icke exempellöst i hds., där det icke blott ganska ofta förekommer vid meningens början eller då namnet betecknas ensamt genom sin första bokstaf, utan stundom äfven annars t. ex. Arnfinnr 54[32], Olafr 68[20], 77[32]. I den trykta texten hafva vi låtit nomina propria alltid börja med stor bokstaf [1]), men i andra ord följt handskriftens skrifsätt [2]). ”Halfstora” bokstäfver hafva i början af meningen (och af nom. propr.) förvandlats till stora, men behållits i andra fall.

Hvad slutligen angår förkortningarnes upplösande, nödgas vi, emedan vår text endast undantagsvis återgifver dem med kursiv stil, här redogöra för vårt förfarande

---

[8]) Däremot hafva vi behållit handskriftens åtskillnad mellan u och v (som stundom skrifves ganska likt u, men igenkännes därpå, att dess högra streck nedtill saknar den krökning mot höger, som utmärker u); man kan näml. i hds. iakttaga en, visserligen ganska vacklande, tillämpning af den regel, som skiljer mellan *konsonanten* v och *vokalen* u; hvarvid likväl är att märka, att, medan v jämförelsevis sällan är tecken för u-ljudet, u mycket ofta skrifves för v-ljudet, i synnerhet då detta föregås af annan konsonant, t. ex. sua, quađ, huart, Sueinn, þui, hvilket också är iakttaget vid förkortningarnas upplösande (äfven i namnet Sig*u*alldi, då det skrifves s. eller ſ.). Å andra sidan brukas v gärna under ett förkortningstecken, t. ex. hv͛r = hverr. sıgv͡. = Sigvalldi, v̄ = vm (um); öfver raden står ᵛ för att beteckna *ur* i uet*ur*in 57[33], *ru* (eller *rú*) i leíng*rum* 68[18], b*ru*đlaúpsins 66[19], St*ru*tharalldr 66[23,27], 67[16,24]. Som större begynnelsebokstaf använder hds. V, t. ex. Vendir 65[31], Veseti 65[36] (märk dock 65[35]!), Vlfr 72[6].

[9]) Visserligen har ı någon enstaka gång, såsom i villdı 72[29], en prick öfver sig, men detta måste anses vara rent tillfälligt (i det anförda fallet väl beroende därpå, att skrifvaren för tidigt börjat teckna l).

[1]) Hvarvid ett begynnande u blifvit U, ehuru V bättre öfverensstämt med bruket i hds. (se föreg. not. [8]), samt ę̇sa 60[26] blifvit Æsa.

[2]) Egendomligt är användandet af I i Iarl (så väl då ordet fullt utskrifves, som då det förkortas till I. eller .I.; iarl skrifves dock 76[26]), Ióms- (äfven ofta med i-), Iol m. fl.; i Iarla 73[7] och Iomsuikingar 71[27] och 74[1] närmar sig I till form af j, i Iomsvikinga 75[29] är afvikelsen från det vanliga utseendet mindre.

i sådana frågor, som kunnat gifva anledning till olika uppfattning. Man skall finna, att det är handskriftens ortografi i oförkortade former, då sådana kunnat uppvisas, som för oss varit bestämmande.

I synnerhet mångtydigt blir tecknet ˢ, som i stamstafvelser vanligen tolkas med *er* (stundom likbetydande med ér [3]), t. ex. i her, þer, ser). I ändelser hafva vi återgifvit det med *ir*, hvilket skrifsätt i de fall, då ingen förkortning skett, är det brukliga [4]). Vidare betyder tecknet ˢ: *ær* i v*æ*ri $59^{7,12}$, $64^{10,12,19,20}$ (m. fl. ställen) och utom Jómsv. saga t. ex. i n*ær* 26^{7}, st*æ*rri 90^{36}, f*æ*rir 107^{11}, 109^{1}, f*ær* 107^{17} þ*ær* 109^{19} [5]), hvilka ord i oförkortad form alltid hafva ǽ (æ, ę́, ę), liksom öfver hufvud bruket af e för ǽ (ę́ o. s. v.) är ytterst sällsynt i hds. [6]); — *eir* i þ*eir* 55^{32}, 68^{32}, 95^{3}, 96^{2}, 106^{29} m. fl., þ*eir*ra 85^{21}; — *r* i e*r*, e*r*u, e*r*tu, e*r*fa 69^{30}, Vlf*r* 72^{3} och Þorleif*r* 75^{11}. Slutligen hafva vi i gˢa, gˢr, gˢđ, gˢfiligr o. d., där man på grund af andra handskrifters bruk kunde anse er vara det rätta, begagnat ǫr, ty i hds. förekommer verbet (liksom de däraf härledda orden) oftast stafvadt med ǫ — inom Jómsv. saga finnes gǫra $69^{3,15,16}$, 75^{4}, $77^{7,15,21}$, gǫraz 65^{34}, gǫrr 64^{7}, gǫrt 57^{14}, $76^{9,12,27}$ —, men aldrig med e [7]); som ännu ett stöd för det berättigade i denna tolkning torde man kunna anföra handskriftens danmˢk (= Danmǫrk) 59^{10}, 60^{24}, $61^{33,34}$, 69^{29} [8]) och nˢđra (= nǫrđra) 72^{13} [9]).

Tecknet ꝯ [1]) eller ᵕ upplöses vanligen med *ur*, t. ex. i sp*ur*đi 75^{12}, Sig*ur*đr

---

[3]) Vi erinra om, att vi icke använda aksenter i de ord eller stafvelser, som i hds. uttryckas genom förkortningstecken (jfr not. [6]) till sid. VII).

[4]) Det enda undantag, jag funnit, är komner 48^{27}.

[5]) Jfr kˢ = kær[ir]? 65^{16}.

[6]) De få fall, där detta eger rum, såsom 43^{36} beđi och 81^{32} erit, bero väl endast därpå, att skrifvaren glömt tillsätta haken på e; på samma sätt bör man sannolikt förklara uéttr 77^{30}.

[7]) Sällsyntare stafsätt äro gǿra 70^{5}; goraz 69^{36}, gora 78^{18}, 79^{33}, Gorǫm 107^{2}; giǫrr 20^{24}, giǫrst 41^{23}, Giǫrla 45^{29}, giǫrfiligr och giǫrđiz 86^{30}; giorđiz 19^{24}, Giorđi 112^{21}; gęrir 95^{14}, gęra 115^{12}. Om aksenten i gǿra är taladt i not. [4]) sid. VII; o och io äro väl endast ofullständiga skrifsätt för ǫ och iǫ (jfr hofđu 54^{33}, Fiolnir $59^{7,11}$, och 19^{24}, strax före giorđiz, Danmorku); med gęra (-ir) kan jämföras ęrenndi (f. ǫrenndi) 22^{6}, 66^{25}.

[8]) Ett annat förklaringssätt af danmˢk torde vara möjligt, om ock mindre tilltalande. ˢ användes näml. stundom för att antyda, att ett ords slut är utelemnadt t. ex. s.ˢ = segir, ves.ˢ = Veseta 66^{6} och särskildt danm.ˢ 58^{10}, 59^{12}, 67^{5}, 69^{28}; k skulle då vara onödigtvis tillagdt, liksom eir i þeir 65^{4}.

[9]) Däremot skrifva vi med stöd af formen reru 62^{28}, 63^{26} och andra ställen, sn*er*iz 58^{8} och sn*er*i 74^{25}. — Från ˢ skiljes ˀ, som påträffas i þˀſ = þess 56^{17}, þˀſir = þessir 66^{29} o. d.

[1]) Ofta ganska likt ꝯ är ⁰² t. ex. i f*or* | ellrar $58^{1,2}$, f*or*rađa 68^{14} och f*or* (= fór) $58^{11,29}$ o. s. v. (jfr 56^{23} och not. [4])).

70^{15}, kist*ur* 66^{8}, men i f$^{\infty}$ſtu 68^{28}, f$^{\infty}$ſta 69^{34} och ſp$^{\infty}$r 68^{30} med *yr*, ty dessa ord skrifvas i hds., då ingen förkortning är använd, aldrig annat än med y [2]).

Handskriftens g̅gr, g̅git o. d. blifva i vår text geingr, geingit o. s. v., emedan förlängningen af e framför ng i hds. är regel [3]); præteritum g̅gu (o. s. v.) hafva vi däremot, föranledde af sådana former som féngu 65^{7}, fénguđ 76^{5}, fénga 59^{30}, fengi 64^{14}, hengu 37^{12} m. fl., stafvat gengu o. s. v.) oaktadt geíngu förekommer 37^{20}, 74^{31}.

v° (u°) har blifvit upplöst till voro (uoro); med o i första stafvelsen förekommer näml. ordet på en mängd ställen i hds. (inom Jómsv. saga dock blott 57^{35} och 77^{14}), liksom äfven i andra ord exempel finnas på öfvergången från vá till vó (vo), såsom vón 90^{32}, von 83^{1}, quođuz 59^{5}, (men ván $71^{1,2}$, kuađuz 19^{35}); varu torde icke finnas på annat ställe än 68^{17}. Ett annat skäl till att anse v° betyda voro och ej varu (= váru) är analogien med de gängse förkortningarna fª = fara, f° = foro, tª = taka, t° = toko, rⁱ (ʀⁱ) = riki (ʀiki), mª = manna, eⁱ = eigi, m° = mono (t. ex. $56^{13,15}$, 57^{16}), samt det 112^{32} förekommande vª = vara (vára), ty i alla dessa tillhör den öfver raden skrifna vokalen ordets båda stafvelser. Anledningen, hvarför váru så tidigt förändrat sin stamvokal, torde väl vara att söka däri, att detta ord ofta begagnas och vanligen har ringa tonvigt. De båda sistnämda omständigheterna gälla äfven för ordet honum (förkortadt h̅m), hvilken form därför, ehuru i hds. endast en gång ($69^{12,13}$) använd, upptagits i st. f. det likaledes på blott ett ställe anträffade hánum (85^{33}, i en vers).

Likasom v° återgifves med voro, fª med fara o. s. v., synes fⁱ böra motsvara firi, men denna form förekommer endast 104^{9}; den vanliga utskrifna formen är fyrir (i Jómsv. saga t. ex. 60^{21} och 61^{5}), som också begagnats i vår text [4]).

Nom. dual. af 1:sta personens pers. pron. skrifva vi viđ (icke vit), såsom det förekommer 101^{17}, 109^{6}; dess förkortningssätt (vⁱ) är också det samma, som begagnas för prepositionen viđ. — I likhet med det vanligare skrifsättet i hds. bruka vi slutligen ll och nn (icke l och n) framför d och t.

Med något mera godtycklighet hafva vi i upplösta ord och stafvelser uteslutande begagnat ǿ (icke au eller ꜵ), æ (icke ę), rr (icke ʀ), it (icke iđ), — samt

---

[2]) Däremot har jag med spurđi återgifvit ſp$^{\infty}$. $76^{15,24,25}$, hvars punkt torde angifva utelemnande af mera än *r*; tvifvelaktigt är ſp$^{\infty}$ (utan prick) $84^{8,31}$.

[3]) Visserligen med undantag t. ex. enga 56^{24}, engan 60^{29}, 65^{29}, engum 61^{7}, engir 64^{23} (anmärkningsvärdt är éngi 110^{4}). — Framför ng förlänges stundom äfven a i gángr 73^{7}, 80^{25}, 85^{10} och gánga 42^{23}, 45^{4}, 97^{17}, 99^{30}, 108^{1}. Jfr not. [3]) sid. VII.

[4]) Detta ord skrifves i hds. äfven fyri 24^{34} (i fyrisǿgn) och 37^{15}.

vidare skrifvit fǫður (ack., dat. och gen.; icke feðr), Danmǫrk (dat. [5]); icke Danmǫrku) och konungr (icke kongr [6])).

Alla hittills omnämda frågor beröra endast ortografien, icke betydelsen. Tvifvel med afseende på den senare kunna inträffa, när ett ord i hds. är uttrykt blott genom begynnelse-bokstafven (-bokstäfverna); osäkerheten gäller då vanligen ett substantivs kasus eller ett verbs tempus [7]) eller modus. Om i dylika fall sammanhanget och språkbruket icke lemnat tillräcklig ledning, har det synts oss tjänligt att antingen genom kursiv stil [8]) utmärka den del af ordet, som saknas i hds., eller ock i not anföra handskriftens skrifsätt. Samma medel äro använda, då tecknet ¯ i ords slut kunnat betyda så väl -in (eller -inn) som -it [9]).

Är ett ord i hds. betecknadt genom begynnelsebokstafven (-bokstäfverna), så följer efter denna (eller dessa) vanligen en punkt [1]); denna punkt blir i texten, då ordet fullständigt utskrifves, naturligtvis utelemnad. Men, emedan vi velat behålla handskriftens verkliga, satsskiljande interpunktion oförändrad [2]), och som hds. aldrig nyttjar två punkter — den ena för förkortningens, den andra för meningens skuld — omedelbart efter hvarandra, så hafva vi låtit förkortningspunkten kvarstå i de fall, där handskriftens bruk synts fordra meningspunkt, eller rättare tillåta dess användande, ty den saknas icke sällan [3]).

---

[5]) Denna dativ-form har namnet stundom, då det är förkortadt, t. ex. 57^{34}.

[6]) Ordet finnes icke fullständigt skrifvet i hds. utan endast under formerna k̄ (eller k.), kr eller k̄gr; den sist nämda kunde betyda 'kongr', lika väl som k̄o är = kono (t. ex. 69^{27}). Att emellertid ordets osammandragna form ännu långt senare kunnat användas, ses af den äldre Guðmundardrápa (från år 1345), där versen 29^{3} har lydelsen: Ólafs *konungs* enn skal stæla.

[7]) Detta gäller i synnerhet verben hafa, segia och (ehuru i mindre mån) mæla; hvad de båda senare angår, finner man lätt, att vi vid anföringssatser föredragit segir framför sagði, men mællti framför mælir.

[8]) Kursivering använda vi i allmänhet då, när det af något skäl behöfver framhållas, att den ifrågavarande delen af ordet i hds. icke är utskrifven; så t. ex. föranledes kursiveringen i m*arka* 66^{8} af "Sýnishorns" läsart merkr (liksom noten 70^{4}) af "Sýnishorns" þínum).

[9]) Tecknet ¯ motsvarar dess utom -aði i kallaði $74^{13,29}$ (jfr kall̄ = kallaðr $55^{12,13}$, 60^{8}, 61^{8} o. s. v.), samt för öfrigt -ina i haullina 58^{13}, -iga i dyrliga 55^{35}. — Bland andra användningar af detta tecken önska vi påpeka den i ld̄ därför, att vi öfver alt upplöst namnet siald̄ med Sialannd, icke Sialǫnnd (utom 77^{24}, där ändelsen bestämdt utvisar pluralis).

[1]) Stundom sker detta äfven vid andra förkortningar t. ex. m.ª 64^{35}.

[2]) Detta är iakttaget äfven på de ställen, där interpunktionen är mindre riktig, t. ex. 72^{16-21}.

[3]) Punkt förekommer också någon gång i samma användning som ett bindestreck, t. ex. Skialld meyiar.Einaʀ 72^{22}, Dyra.firði $72^{31,32}$, Borgundar.holmi $77^{26,27}$.

I hds. är bruket af ords sammanskrifning och åtskiljande icke alldeles det samma som i normaliserade upplagor, i det en preposition ofta bildar ett ord med följande nomen (pronomen) [4]) eller å andra sidan många sammansatta ord skrifvas skilda i sina beståndsdelar. I texten är alt detta noga återgifvet. Där det varit svårt att afgöra, om två ord i hds. varit sammanskrifna eller ej, hafva vi skilt dem med ett mindre mellanrum [5]). — Ofta skiljer radens slut ord eller ord–delar, som eljes kunde hafva varit sammanskrifna. För att i sådana fall icke göra någon ändring i det, hds. företer, hafva vi i upplagan genom lodräta streck angifvit, hvar ny rad börjar, ett förfaringssätt, som till lika låter läsaren se skälet, hvarför stundom punkt saknas (t. ex. $55^{21,22}$, 56^{30}, 59^{20}, 61^{18} o. s. v.) eller andra egenheter [6]) kunnat förekomma. Denna radindelning medför dess utom den fördelen, att man med samma siffra kan citera både upplagan och handskriften. — Kapitel–öfverskrifterna äro i upplagan stälda på särskilda rader; om deras plats i hds. hafva vi talat i not. [5]) till sid. IV. Sagans öfverskrift ”Jómsvíkinga saga” är af oss tillsatt.

Bifogade faksimile utgör en tämligen trogen afbildning af sidan 67 i hds.; dock äro handskriftens finare streck på faksimilet endast obetydligt olika de gröfre; sidans af det skrifna upptagna del är i hvardera riktningen ungefär 2 linjer för stor och papperet har icke pergamentets brunaktiga färg.

Som vårt arbete äfven är afsedt att i någon mån fylla behofvet af en handupplaga, hafva vi i texten rättat felen, där rättelsen synts oss säker, och därvid i not anfört handskriftens läsart [7]). Men en uttömmande kritisk behandling af sagan har icke ingått i vår plan; därför har visan i 72^{36}—73^{2} lemnats i den otillfredsställande form, hds. erbjuder; fel torde också förefinnas i fði 57^{26} (för ófriði?), breytti 72^{29} (för breylti?) och kanske på ännu ett par ställen.

Innan jag slutar, får jag härmed tacksamt erkänna min förbindelse till Kungl. Bibliotekarien m. m. Hr G. E. Klemming, genom hvilkens välvilja det blifvit mig möjligt att få låna handskriften hit till Lund.

---

[4]) Äfven andra ord sammanskrifvas, t. ex. þuiat, eittsinn 75^{29}. Är sammanskrifningen helt och hållet tillfällig, såsom i eiuið för ei uið 71^{12}, hafva vi lemnat den utan afseende.

[5]) Likaså, när det senare ordet är nom. propr. och således skall börja med stor bokstaf.

[6]) T. ex. uteglömmande af ett ord (såsom 56^{36} och möjligen 70^{36}) eller omtagning af bokstäfver (se 55^{5}), 57^{1}), 67^{1}), 69^{4}) o. s. v.) m. m.

[7]) Men då vi i noterna begagna uttrycken ”ändradt” eller ”rättadt”, menas af den gamle skrifvaren själf gjorda förändringar.

Jómsvíkinga saga.

her hefr upp Iomsuikinga saugu **54**

Gormr het konungr er red fyrir Danmórku er kalladr | var hinn barnlaúsi [1]) 31
hann uar rikr konungr ok uin sǽll vid sina menn. hann hafdi þa leingi rádit | rikinu
er þetta er tidennda. þa var i Saxlanndi Arnfinnr Iarl er Riki hellt af Karla mag
| nusi konungi. þeir uoro uinir godir ok Gormr konungr ok hofdu uerit i víking 33
bádir saman. Iarl atti systur | frida. enn hann lagdi a hana meíra hug enn skylldi
ok gat uid henni barn enn þui var leynt. ok senn | di Iarl a braut ok bad þa eigi 35
vid skiliaz fyR enn þeir vissi huat af yrdi barninu. þeir | komu i Danmórk ok vid
einn skóg. vvrdu þeir þess uarir at Gormr konungr er a skóginum [2]) ok hirdin.
þeir || koma [1]) barnino unndir eík eína enn forda ser. Vm kuelldit for konungr **55**
heim ok aull hirdin nema | ij. brǫdr. het annaR Halluardr. annaR Hauardr. þeir urdu
eptir stadsi. þeir gengu framm at | sia ok þa heyrdu þeir barns grat. ok gengu 3
eptir. enn vissu eigi hueriu gegndi. þeir fundu | þar sueínbarn undir eík einni ok
knut [2]) mikinn i limunum yfir uppi. barnit var vafit i gud | vefiar pelli. ok knýtt 5
silki dregli um haufud barninu ok þar i aurtugar gull. þeir | toko upp barnit ok
haufdu heím. koma sua heim at konungr sat vid dryckiu ok saugdu konungi huat
| þeir hófdu funndit ok syndu honum sueíninn. honum leízt uel a ok mællti. Sia 7
sueinn mun st | órra manna vera ok betra funndinn enn eígi. ok lét sueín aúsa
uatni [3]) ok kalla Knút | af þui at gull uar knýtt um enni hans. konungr feck hon- 9
um fóstr ok kalladi sinn son ok unni | mikit. Ok er Gormr konungr er gamall þa
gaf hann rikit Knuti fostra sinum. ok eptir þat lǽtr Gormr konungr | líf sitt. Nu 11

54, [1]) *I handskr. har aksenten af vårdslöshet blifvit satt öfver* n
[2]) *Skrifvet* skóg'

55, [1]) k *tyckes vara ändradt från* f
[2]) knut[a]
[3]) *Ändradt från* nafni

21 ituaú. ok siđan leítar hann vt ok allir hans menn. þui at sua atti hann | þar uel
uingat at eíngi uilldi honum grand gôra. Nu eru þeir Palnatoki komnir allir ut
ór | hôllinni nema .i. mađr af liđi Biarnar. Palnatoki mællti. ecki var minna at ván
23 ok skunndum | nu til skipa. Biôrn segir. eígi munndir þu sua renna fra þinum
manni ok ei skal ek. snyr inn ap | tr i hôllina. þeir kasta þa enum brezka manne
25 yfir hôfuđ ser. ok hafa nęr rifit i sunndr. | Biôrn ferr nu ok tekr manninn ok
kastar a bak ser dauđum ok mest gôrđi Biôrn þetta til agæ | tis ser. fara nu
27 siđan til skipa sinna. fellu nu viđ arar. ok reru i braút. létta nu eí | gi fyʀ enn
þeir komu heim til Bretlanndz þeir Sueinn konungr drecka nu erfit ok unir hann
illa viđ | et nęsta sumar eptir tekr Alof sótt kona Palnatoka ok anndaz ok nu unir
29 hann eigi i Bret | lanndi ok setr þar til ʀikis Biôrn inn brezka enn hann byr nu
ôr [6] lanndi .xxx. skipa. ok legzt | nu i hernađ. hann heriar nu vm Skotlannd ok
31 Irlannd ok hefir nu þessa iđn [7] .iij. uetr ok af | lar ser mikils feár ok agętis. hit
.iiij. sumar siglir Palnatoki austr unndir Uinndlannd | ok hefir hann þa xl skipa

vinattu bođ viđ Palnatoka af Burizleífi konungi [8])

33 I þenna timaređ fyrir Uinndlanndi konungr sa er Burizleífr het. hann spyʀ til
Palnatoka. ok hyggr | illt til hernađar hans þui at hann hafđi nær auallt sigr. ok
35 var huerium manni frægri | þat rađ tekr konungr at hann senndir menn a funnd
Palnatoka. ok byđr honum til sin. ok kuez vil | ia leggia viđ hann uin attu. þat
64 lętr konungr ok fylgia þessu bođi at hann vill gefa honum || eitt fylki [1]) af lanndi
sinu . þat er heitir at Iomi til þess at hann uerđi lannd hans ok ʀiki. ok stađ fes
| tiz þar. þetta þiggr nu Palnatoki. oc stađfestiz nu þar ok allir hans menn. ok
3 brađliga lætr | hann gôra þar eína borg mickla ok ramgôrfa. sumr hluti borgar-
innar stóđ a sia vt. ok þar í | lætr hann gôra hôfn sua mickla at liggia matti viđ
5 .ccc. langskipa. sua at ôll | voro læst innan borgar. uar þar buit um međ mikilli
list sua at þar voro dyʀ á. enn stein bogi | mikill yfir uppi. enn fyrir dyrunum voro
7 iarn hurđir ok læstar innan or hôfninni. enn a steinbog | anum var gôrr kastali
mikill ok þar valslôngur í. Þessi borg er kolluđ Ioms borg

63, [6]) *Så! (i st. f.* ór)
[7]) ıđrn
[8]) *Hela öfverskriften utom de två sista bokstäfverna* (gı *i* kgı) *senare ifyld*
64, [1]) *Härefter* at Iómı, *öfverstruket*

hoftypt

Eptir þetta setr Palnatoki laug i Ioms borg með vitra manna raði til þess at
þeirra agęti yrði | sem viðfrægazt ok afli þeirra yrði sem mestr. þat var upphaf 9
laga þeirra at þangat | skylldi eíngi maðr raðaz sa er ellri væri enn fimmtugr. ok
eingi yngri enn .xviij. vetra. þar | a meðal skylldu allir vera. huarki skylldi þui raða 11
frę́ndsemi þo at þeir menn uilldi | þangat ráðaz er eígi væri i þeim laugum. Eíngi
maðr skylldi þar renna fyrir iafnvígligum ok | iafn búnum. huerr skylldi þar ann- 13
ARS hefna sem broður sins. Eingi skylldi þar æðru orð | mæla ne quiða neinum
hlut. huegi ovænt sem um þętti Allt þat er þeir fengi i her förum. þa | skylldi til 15
stangar bera minna hlut ok meíra þat er fémętt væri. ok ef hann hefði þat eigi
gört | þa skylldi hann i brottu verða. eingi skylldi þar róg kueýqua. enn ef tið-
enndi fregn | diz þa skylldi eíngi sua huatvíss at þau skylldi i hauaða segia. þui 17
at P*alnatoki* skyll | di þar öll tiðenndi segia. Eingi maðr skylldi kono [2]) hafa i
borgina. ok eingi i brött vera | iij. nottum leíngr. ok þo at við þeim manni væri 19
tekit er uegit hefði foður eða broður þess | mannz er þar væri aðr eða nacquarn
nainn mann ok kömi þat siðan upp er við honum væri tekit | þa skylldi Palnatoki 21
þat allt döma oc huatki missętti annat er þeirra yrði a milli. Með þes | su efni
sitia þeir nu i borginni ok hallda vel lög sin. þeir fara huert sumar i hernat a ymsi
lönnd ok | fa ser agęti. þottu vera enir mestu hermenn ok naliga engir þeirra iafn- 23
ingiar i þann tima ok | voro kallaðir Iómsvíkingar

I þenna tima reð fyrir Sialaunndum Iarl er Haralldr | het. hann var kallaðr 25
Strútharalldr. þui var hann sua kallaðr at hann atti hatt er buinn var með .x.
merkr gullz | Ingibiörg het kona hans. Sigualldi hét son þeirra ANNAR Þorkell hafi.
dóttir þeirra het Tova. | Maðr het Veseti hann reð fyrir Borgunndar hólmi. kona 27
hans het Hilldigunn. Bui het son þeirra ANNAR | Sigurðr kapa. dóttir þeirra het
Þorgunn. Aki son Palnatoka býr a Fióni. ok lętr Sueinn konungr alla luti við
hann | sem bezt. þessar konu biðr Sueinn konungr til hannda Aka. ok við Þor- 29
gunnu getr hann son. sa het | Vagn. hann vex upp heíma þar. raða hagr Aka
stenndr með micklum bloma. Nu er | Vagn nöckURA vetra. þa er sua fra honum 31
sagt at hann var meíri vanndrę́ða maðr i skapi enn | aðrir menn. barði hann allt
ok beysti. hann var þa ymist heíma eða i Borgunndar hólmi með | Veseta moður 33
föður sinum. þui at huarigir þickiaz mega um hann tęla. Við Bua er hann bezt

---

64, [2]) *Rättadt (?) från* **kona**

allra | sinna frę̇nnda. ok þat hafði hann hellzt er hann mællti. at ȯngu hafði hann
35 þat er aðrir mę̇lltu. Allra | manna var hann vęnstr ok inn mesti atgȯrvis maðr
um alla luti. sterkr at afli. Bui moður broðir [3]) hans var | hlióð lynndr ok skap-
65 mikill. sterkr sua at menn vissu oglaugt afl hans. ecki friðr ok þo || liðmannligr.
Sigurðr kapa var uænn maðr ok inn mesti i skapi ok allfámálugr. Siguallldi son
Haralldz | Iarls var faulleítr. eẏgðr manna bezt. nefliótr. hár a vȯxt ok snaufurligr.
3 Þorkell broðir hans var | manna hǽstr ok sterkr ok foruitri ok huaʀtueɢi þeíʀa.
þeir Siguallldi spyria fȯður sinn huersu ráðlict | honum þicki at þeir leíti til Ioms
borgar. Iarl segir at þat væri raðlict. ok er ykr allt mál at reẏna ykr. þeir [1])
5 | spyria ef hann vili fa þeim vápn eða uistir Iarl quað annat huárt vera skylldu at
fara huergi eða fa ser si | alfir huartueɢia [2]). Nu uilia þeir eígi fara at siðr. bua
7 nu .ij. skip ok c. manna ok vȯnnduðu lið þat sem | mest féngu þeir. siðan fara
þeir til Borgunndar [3]) hólms. þeir runnu [4]) þar upp oc toku upp bu Veseta þat
| er auðgazt var. ok rę̇ntu hann þui fe aullu ok baru a skip siðan. Nu er ecki
9 sagt fra ferð [5]) þeirra fyʀ | enn þeir koma til Ioms borgar. Palnatoki geck iafnan
með micklu liði a kaştala þann er var yfir sunndinu at | tala þaðan við þa menn
er komu til borgarinnar. Nu verðr hann uaʀ við kuamu þeirra Sigvallda. geingr
11 | Palnatoki nu i kastalann með micklu liði ok spyʀ huerr fyrir skipunum réði.
Siguallldi segir. her raða fyrir brȯðr .ij. synir | Strutharalldz Iarls. enn þat er
ȯrenndi ockat at við uilldim raðaz til liðs við yðr með þeim mȯnnum sem þer
13 þickia ny | tanndi i liði váru Palnatoki reðz um uið felaga sina. quað ser kunnict
um kynferði þeirra. ok quað þa | uel borna. þeir baðu Palnatoka fyrir raða ok nu
15 er lokit upp borginni ok roa þeir i borgina. ok siðan reẏnt | lið þeirra. oc var nyttr
annaʀ helmingr enn annaʀ for i brott ok eptir þat eru þeir brȯðr i lȯg leíddir

Veseti kær[ir] [6])

NV er þar til at taka er Veseti er rę̇ntr bui sinu. hann férr a funnd Sueins
17 konungs ok segir honum huat | títt er. enn hann setr aptr [7]) sonu sina at ollum

---

64, [3]) moðu. b.

65, [1]) *Skrifvet* þeır

[2]) huarteɢıa

[3]) u *ändradt från* a

[4]) *Ändradt från* rufu

[5]) *Öfver detta ord (liksom öfver bokstäfverna* bu ve *i raden ofvanför) är skinnet skrapadt, hvarför förkortningstecknet i* f^{s}đ *ej längre är synligt*

[6]) k^{s}

[7]) a *ändradt från* e

geýsingi. konungr ręđr honum þau rađ at hann skal nu fyr ¦ st lata kyrt vera enn ek mun sennda orđ Strutharalldi Iarli. ok uita ef hann uili giallda fe fyrir sonu | sina sua at þu ser halldinn af ok vil ek þa at þu latir þer lika. Nu ferr 19
Ueseti heim. enn | Sueinn konungr senndir menn eptir Haralldi Iarli ok ferr hann a konungs funnd ok segir konungr honum huersu synir hans hôfđu gôrt viđ Uéseta
| oc beíddi at hann bętti fiarlutum fyrir þa ok væri þa kyrt. Iarl sagđi sua O feíngit 21
hefi ek enn þess ¦ feárins er ek mun fyrir þa bôta. þo [8]) at ungir menn tæki ser naút eđa sauđi til matar. konungr segir. þa mat | tu fara heim. þui at ek hefi nu 23
sagt þer huat ek uillda. enn þu a byrgzt þig sialfr ok fe þitt fyrir | Veseta ok s*onum* hans. Haralldr Iarl quez uera o hręddr fyrir Veseta ok sonum hans. Eptir þetta ferr Haralldr Iarl heim

sættar gôrđ konungs

Ueseti ok synir hans spyria uiđrædu þeirra konungs. þeir bua skip .iij. sem 25
bezt. ok .cc. manna. siđan ¦ fara þeir i Sialannd þeir taka upp iij. bu þau er auđguzt voro þeirra er Haralldr Iarl átti ok fara heim eptir þat. Nu | spyʀ Haralldr Iarl 27
at hann er ræntr. hann senndi nu menn [til Sueins konungs] [9]) ok bađ hann sętta þa ok quez nu uilia þat giarna | Sueinn konungr segir. Haralldr Iarl skal nu hafa rađ sín hin gođu þuiat hann uill ecki [10]) hafa mín ráđ. nu mun ek ei | ga i engan 29
lut. fara senndi menn aptr ok segia honum sua buit. Iarl segir. ver munnum þa verđa at ta ¦ ka til varra ráđa ef konungr uill hia sitia. Haralldr Iarl byr nu .x. skip ok ferr siđan i Borgunndar | hólm ok rænir þar Uéseta iij. buum þeim er ei 31
voro verri en þau er fyrir honum voro tekin. Vendir Haralldr ¦ Iarl nu aptr ok þickir ofrađar uel geingit hafa Veseti spyʀ þetta ok ferr hann þegar a konungs funnd. | konungr tok uel uiđ honum Veseti mællti þa þannueg legz nú a of stunnd 33
međ oss Haralldi Iarli at ek hyɢ at ¦ ofriđr muni gôraz milli lanndz manna ef eígi attu hlut í. kann vera at þer þicki nu eígi | verra enn siđaʀ. konungr segir. ek 35
mun nu brađliga til þess þings fara. er Iseýrar þing heitir. mun ek ¦ þa bođa til Haralldi Iarli. ok skolu þit þa sættaz. Veseti ferr nu heim. liđa nu stunndir til þingsins ¦¦ Sueinn konungr sękir nu þingit međ micklu fiolmenni. þui at hann vill 66
nu einn rađa milli þeirra. hann hefir ¦ l. skipa. Haralldr Iarl atti skamt at fara. ok h*afdi* hann .xx. skip Veseti ferr ok til þings ok hefir .v. eín skip | enn synir 3

65, [8]) *Ändradt från* þa
[9]) *Saknas i hds.*
[10]) eckcı

hans voro eigi þar. Enn Haralldr Iarl *hafdi* sin tiǫlld upp stunndu leíngra fra sǽ. Veseti setr tiǫlld sin ¦ við sęinn hiá sunndi þui er þar geingr hia þingstǫð-
5 inni. Ok er a leið quelldit þa sa þeir fara fra heí | mili Haralldz Iarls .x. skip til þingsins. þeir leggia i lǽgi. ok siðan ganga þeir vpp til þings ok eru þar synir | Veseta. Bui var itarliga klǽddr þui at hann hafði tignar klǽði Haralldz Iarls er
7 til komo .xx. merkr gullz | Hautt Iarls hafði Bui ok a haufði þann er buinn var með .x. merkr gullz. þeir haufðu ok tekit fra ¦ Iarli kistur .ij. ok var i hvarri xc. [1]
9 *marka* gullz. þeir gengo framm a þingit aluapnaðir ok með fylktu liði | Þa tekr Bui til orða. Hitt er nu rað Haralldr Iarl ef þu þorir at beriaz ennda se nǫckur dáð ¦ i þer at þu takir vápn þín þui at nu em ek buinn at beriaz við þik. Sueinn
11 konungr heyrði orð Bua ok | þickiz sia at hann mun eígi hallda tígn sinni ef þetta ferr framm. geingr konungr nu i milli þeirra ok ná | þeir eigi at beriaz ok þar
13 kemr nu at huarirtueɢiu hlióta at iata konungs umdǿmi. Enn þat | skorar Bui i sǽttina at hann quez alldri munndu laúsar lata gullkistur Iarls. er þat ok mal | manna at hann þickir þat ennt hafa. Siðan lýkr Sueinn konungr upp sǽttar
15 gǫrðinni. ok ferr þaðan at | at þu Bui skallt laus láta tignar klę́ði Iarls. enn gullkistǫr skalltu hafa báðar | þer skoluð ok giallda aptr þau .iij. bu Iarls er tekin voro
17 fyrir honum með þui moti at Iarl skal gip | ta Tóuo dottur sina Sigurði kápu. skal þetta vera hennar heíman fylgia þessi .iij. bu. þeir taka | nu uel þessu huarirtueggiǫ. leggr Veseti til við Sigurð þriðiung allz fiár. ok þickir Sigurði it væn
19 | sta um quánfang sítt. fara þeir nu þegar af þingino til bruðlaúpsins. þangat buðu ok huarirtueg ¦ gio Sueini konungi. er nu druckit bruðlaúp þeirra Sigurðar ok Tovo
21 með mikilli tígn. Veseti ferr nu heim ok | setz um kyrt. ok er synir hans hafa skamma hríð heíma verit þa fysiz Bui at fara til Ioms ¦ borgar ok aúka sua agæti
23 sítt. Sigurðr vill [2] ok fara þótt hann se quángaðr. Nu buaz | þeir heiman brǿðr ok hafa .ij. skip ok c. manna. ok uilia gǫra sem likazt þui sem gǫrðu synir Strutharalldz ¦ þeir koma til Iomsborgar ok leɢia utan at hafnar dyrum Nu ganga hǫfð-
25 ingiar i kastala með | micklo liði. kennir Sigualldi menn þessa. Nu segir Bui sitt ęrenndi. quez uilldo raðaz þangat ¦ til liðs við Palnatoka. ef hann uilldi við honum
27 taka ok þeim baðum brǿðrum Sigvalldi mællti þa. huersu hafi | þer Strutharalldr sett malum yðrum aðr þer foruð or lanndi. Bui segir. þat er laung saga vm uar viðskipti ok ¦ ma ek nu ecki segia þat enn sattir erum ver eptir konungs dómi.
29 Nu mællti Palnatoki við sina menn. Vili þer til | hǽtta huárt þessir menn segia

---

66, [1]) *Eller möjligen* .x.c.

[2]) *Dessa två ord* (Sig͠. vill) *äro ändrade från* Sigvalld

satt eđa eígi. enn allfúss vǽra ek til þeirra. þuiat fair | mono slikir i uarô liđi.
Þeir segía. Ver uilium at þu takir þa i laug međ oss ef þer syniz. enn ef noc
| kurir lutir koma þeir upp siđan um hagi þeirra er uer vitum eígi þa se þat sem 31
annat a þinum | dómi. Eptir þat var lokit upp borginni ok leggia þeir Bui nu
skipum sinum i hôfnina ok siđan reýnt | liđ þeirra ok þottu þar lxxx. [3] manna 33
blutgeingt enn xl. foro heim. Sitia nu enn i borginni međ mikil | li frǽgđ. enn
ero huert sumar i uiking. ok uinna nu enn maurg snilldar braugđ

fra Vagni

NV er at segia fra Vagni Aka syni at hann var ymist međ feđr sinum eđa 35
međ Veseta movđur fôđur sinum. hann var mađr | sua veírinn at hann hafđi drepit
.iij. menn þa er hann var .ix. vetra. hann er nu þo heíma þar til er hann || er [1] 67
.xij. vetra. Ok nu segir hann fauđur sinum at hann fai honum liđ. Ok Aki fęr
honum halft .c. manna ok skip | enn Veseti fǽr honum ok halft c. manna ok annat
langskip· Ok er eíngi sa mađr er honum fylgir ellri enn | xx. ok eíngi yngri enn 3
.xviij. vetra. nema Vagn. hann var .xij. vetra. hann quaz munndo sialfr fa ser
| vista ok uápna. Nu helldr Vagn a braut liđi sinu. ok þarf nu bratt at fá til
vista. hann ferr fyrir | enndilanga Danmôrk ok haugʀ stranndhôgg osparliga. rǽnir 5
hann ok bôđi herklæđum ok vápnum | hann lettir eigi fyʀ enn hann hefir bęđi
gnóg uápn ok herklęđi ađr hann siglir or Danmôrk. hann helldr nu | skipum sinum 7
til lóms borgar. ok kemr þar snemma dags þegar i solar upp rás. hann leggr
utan skipum sinum | at steínboganum enn hôfđingiar borgar gengu framm međ micklu
liđi ok spyria huerir | kommir uæri. Vagn spyʀ i mót huart Palnatoki væri i kast*ala*. 9
Palnatoki segir at sua var. eđa hverr ertu er sua lǽtr | ríkmannliga. ecki skal þui
leýna þik at ek heíti Vágn ok em ek Aka son. ok þui her kominn at | biođa þer 11
mítt liđ. ek þotta eígi dôll heima Palnatoki segir. þicki þer rađit frǽnndi at þu þickir
her | dęll ef menn mega traútt heima um þic tǽla Vagn mællti. logit er þa at mer
frǽnndi ef slikir eru ei | nytir i lôgum yđrum. Palnatoki mællti þa til sinna manna. 13
huárt þickir yđr rađ at ver takim viđ þeim. þat þicki mer | rađ segir Bui ok er
[hann þo] [2] viđ mig bezt sinna fręnnda at ver takim eigi viđ honum Palnatoki
mællti. Vagn frænndi. viđ | þer rísa varir menn ok iafnt frænndr þinir sem ađrir. 15

66, [3]) *Eller möjligen* l.xxx.; l *har upptill ett kort tvärstreck*
67, [1]) hann er
[2]) *Saknas i hds.*

Vagn segir. eigi varđi mic þess Bui frȩnndi af þer | Bui mællti. þar em ek sađr at þui.
17 Vagn mællti. huat leggia þeir til synir Strutharalldz. Sigvalldi mællti. hafa sko | lum
viđ til þess einörđ at viđ uilldim at þu kömir alldri i uarn flock. Nu segir Palna-
toki. huersu gamall | ertu frǽnndi. Vagn segir. ecki skal liúga til þess ek em xij.
19 vetra. Palnatoki mællti. þa mǽlir þu eigi laug | viđ oss þui at þu ert mađr myeklu
yngri enn ver hafim i laug tekna. ok bítr þetta fyrir at þu ma | tt eigi her vera
Vagn segir. Ek mun ecki hallda til þess at brióta laug þín. Enn þa eru þau
21 si | zt brotin*n* ef ek em sem einn .xviij. vetra eđa ellri. Palnatoki mællti. halltu ecki
til þessa frȩnndi. ek | mun helldr sennda, þic til Bretlanndz a fuund Biarnar. ok
23 fyrir vara frȩnndsemi þa gef ek þer | RIki þat halft er ek á i Brétlanndi. Vagn
segir. Vel er þat bođit enn ei uil ek þann. huar til ætlar þu | frænndi segir
Palnatoki. er þu uill eigi slikt. þui skal nu lysa segir Vagn. ek byđ Sigvallda syni
25 Strutharalldz at hann | leggi or borginni .ij. skipum ok reýnum međ oss huarir
undan lata eđa huárir - meira hlut | hafi ok skal þat vera mark til međ oss at þer
27 skoluđ uiđ oss taka ef þeir láta unndan ella skolu ver í | brutt leggia. Ok eígi
byđ ek honum þetta međ minna kappi enn Siguallđi beriz viđ oss ef hann er
oragr | karlmađr. ok hefir hann helldr mannz hug enn berkyquendis Palnatoki mællti.
29 Huart heyrir þu Siguallđi. huat Vagn | segir. ok ecki uanndar hann bođ at þer ok
þat ætla ek at þer komit i gillda raún. enn viđ þat er sua mi | kit er um mǽllt
þa kann ek eígi at letia at þer leggit at þeim ok gőrit þeim þat illt er þer me
31 | git. enn eígi uil ek at þer drepit Vagn. þo at hann þicki eigi aldȩli. Eptir þetta
herklȩđaz þeir Siguallđi | ok róa at þeim .ij. skipum. ok þegar slær þar i harđan
33 barđ*aga*. lata þeir Vagn ganga griothriđ sua | harđa at þeir Siguallđi mattu ecki
annat gőra enn hlífa ser ok hőfđu þo ȩrit at uinna. þeir laug | đu si byrt. ok þegar
35 er griot fȩttiz þa lata þeir eigi þurfa at biđa haugguanna | enn sua keinr þui mali
at Siguallđi lǽtr síga unndan inn til lanndz ok uill fa ser griót | enn þeir Vagn
þegar eptir. ok finnaz nu a lanndi ok verđr Siguallđi nu viđ at hrauckua. ok er
68 sia || mycklu meiri bardagi. fellr nu liđit Siguallda. þeir Palnatoki eru nu i kastal-
anum ok horfa á. Palnatoki þickiz | nu sia huersu fara mun. kallar nu a Siguallda
3 at þeir skyli hǽtta. þui at yđr mun eígi enndaz at þreý | ta þetta. er þat mitt
rađ at ver takim viđ Vagni ok hans mőnnum þo at hann se yngri enn i laugum
varum er mǽllt | ok er gođ uán á at sia mađr muni verđa mikil kenpa at þui er
5 mer sýniz. Nu gőra þeir sem Palnatoki mællti | hǽtta nu bardag*anum* ok taka viđ
Uagni ok hans felőgum. ok eru þeir nu laugteknir. xxx. manna hőfđu fallit | af
Siguallda enn fair af Vagni. enn margir voro sarir. Vagn fylgir þeim nu i hueria
7 herfőr. ok styrir skipi. ok þic | kir nu eíngi iafnmikill bardaga mađr sem hann.

þessu for nu [1]) framm .iij. sumur. Nu er Vagn ¦ xv. uetra. þa tekr Palnatoki sótt. lętr hann þa sennda eptir Burizleifi konungi. Ok þa er konungr kemr til Palna-
toka. þa | mællti hann þat er hugboð mitt herra konungr. at ek muna eigi taka 9
fleiri sóttir enn þessa. konungr mællti. þat er | mitt ráð at þu kiosir mann i stað
þinn at skipa þeim malum er þu hefir aðr fyrir seð. ok se | sa hôfðingi i borginni. 11
ok hafiz þer enn her við. Palnatoki segir at honum þotti Siguallda minnz til skorta at sia yfir m ¦ al manna. ok þicki mer þo alla þa nacquat skorta a þat
sem ek hefi verit. konungr mællti. Opt hafa oss þin ráð | vel gefiz ok skal þetta 13
enn hafa it siðarsta. skolo standa ôll hin fornu laug i borginni. Ecki er Siguallldi þessa | traúðr ok geingr hann at allglatt Nu gefr Palnatoki Vagni frænnda sinum
halft Bretlannd til eígnar ok forraða með | Birni hinum bretzka ok bað Vagni 15
virkþa a alla uega við liðit. Ok litlu eptir anndaz Palnatoki. | ok þickir þat ôllum inn mesti skaði

Svik við Svein konung af Sigvallda

Siguallldi hefir skamma stunnd styrt lôgum þeirra aðr nôcquað breýtiz or þui sem 17
aðr var. þa varu | konur þar .ij. nottum saman eða .iij. ok sua eru menn nu or
borginni leíngrum enn þa er Palnatoki lif | ði. Verða ok stundum averkar eða 19
eín staka vig Burizleifr konungr atti .iij. dôtr. het in ellzta Astriðr. ok var ¦ hon hin uænsta kona ok hin uitrazta. aunnur het Gunnhilldr. þriðia Geíra. hennar feck
Olafr | Trygua son. Sigvalldi ferr nu a konungs funnd ok byðr honum ij. kosti 21
at hann muni eígi vera i borginni. ella ¦ gefi hann honum Áztriði dottur sina. þat hafða ek ætlat segir konungr at hon mundi þeim manni vera gipt er tignari. væri
| fyrir nafns sakir enn þu ert enn þo væri mer nauðsyn at þu værir í borginni 23
ok skolo ver raða um ôll saman ¦ konungr hittir nu Astriði dottur sina ok spyʀ huersu henni uæri at skapi sa raða hagr at hon se gipt Siguallda. Astriðr segir.
| þer satt at segia þa uillda ek Siguallda alldregi eiga. Ok þat skal hann til vinna 25
at koma af aullum skauttum af ¦ lanndinu þeim er ver hôfum aðr golldit Dana-
konungi aðr hann komi i mína sæng. hinn er annaʀ kostr | at hann komi Sueini 27
konungi hingat sua at þu eigir hans ualld. konungr berr þetta nu upp fyrir Sig-
uallda. enn hann er fuss til ráða ¦ hags við Astriði. kemr þar at Siguallldi iátar þessu ok binnda þetta fastmælum. skal þetta komit framm fyrir hin fyrstu Iol
| elligar eru aull mal þeirra laús. Siguallldi ferr nu heim til Ióms borgar. Ok 29

68, [1]) *De båda sista orden äro två gånger skrifna*

lítlu siðaʀ byr hann .iij. skip ok ccc. manna | ór borginni. ok ferr nu þar til er
hann kemr við Siálannd. hann hittir menn at máli. ok spyrr at Sueinn konungr
31 tekr veíz | lu skamt þaðan. þa leɢr hann skip sin við .i. nes. þar voro huergi skip
inánnd. þat var skamt fra bô þeim er | konungr drack með .dc. manna. þeir
Sigualldi snua skipum sinum ok lata framm stafna horfa fra lanndi. þeir teíngia
33 skip*in* | huert af stafni annars. Siðan senndir Sigualldi .xx. menn a funnd Sueins
konungs. ok segit honum sua at ek se siúkr | ok at bana kominn. ok ek vilia fyrir
35 eíns finna hann ok líf hans liggi við. Nu finna þeir konung ok bera upp | þessi
ôrenndi. konungr bregz við skiótt ok *fer*ʀ þegar með þar [2]) .vi.c. manna. Enn
er Sigualldi verðr uaʀ at konungr er kom | inn þa la hann a þui skipi er first var
69 lanndi. hann mællti við sina menn. þa er .xxx. manna eru komnir a it || skip er
næst er lanndi. þa skolu þer kippa bryggiu af lanndi ok mæla at menn troði ei
| gi skip*it* sua at sauckui [1]) ok get ek at konungr gangi i fyʀa lagi. enn þa er
3 .xx. menn eru kom | nir a miðskipit. þa skolu þer þar kippa bryggiu. Nu er
konungr kominn a skip*it*. þa gôra þeir | sem mællt var. Nu er konungr kominn
.da.
5 a skip Sigualllda við .x. mann. þa spurði konungr huart Sigualldi | hefði mál sítt.
honum var sagt at máttr hans var sem minnztr. konungr geíngr þa at reckiu
Siguallda ok | spurði huart hann mætti mæla. Sigualldi suarar. lúttu at mer nu.
7 Enn er konungr laút at honum. þa tók | Sigualldi annaʀi henndi um þverar herðar
honum enn annaʀi unndir hônnd honum. ok þa kallaði Sigualldi at ǫ | llum skipum
skyli i braút roa sem skiótaz ok sua gôra þeir. Enn menn konungs stoðu eptir
9 a lanndi ok | sa a. þa mællti konungr. huat er nu Sigualldi. uilltu suíkia míg eða
huat ętlaz þu fyrir Sigualldi segir. Eigi mun ek | suikia yðr enn fara skolu þer
11 til Ioms borgar. ok skolu þer vera þar vel komnir ok ver skolum ueíta yðr | alla
uirðing. konungr segir. þat munum ver nu ok þeckiaz þeir fara nu til Ióms borgar.
ok gôra Ioms víkingar | ueízlu mickla móti honum ok kallaz hans menn. þa sagði
13 Sigualldi konungi at hann hefði beðit til hannda ho | num dottur Burizleífs konungs
er Gunnhilldr hét su er uænst er. enn mer er fôstnuð systir he | nnar er Áztríðr
heitir. Nu mun ek fara a funnd konungs ok vitia þessa mala fyrir þína hônnd.
15 | konungr bað hann sua gôra. Sigualldi ferr nu a funnd Burizleifs konungs með
c. manna [2]) ok talaz þeir við lezt [3]) Sigualldi nu kominn til | raða við Aztriði.

68, [2]) *Tyckes vara ändradt från* þa
69, [1]) ı *otydligt skrifvet, liknande* e
[2]) hðı
[3]) z *otydligt, likt* t

gôra þeir nu Burizleifr konungr ok Sigualldi rađ sitt. Eptir þat ferr Sigualldi
heim. Sueinn konungr spurđi huersu gengi mal | in. Siguалldi quađ þat a hans 17
valldi. ef þu konungr villt gefa upp Burizleifi konungi skatta ađr hann gipti þer dottur
sina. Ok er | þat meíri somi bađum ykr at þu eígir þess konungs dottur at eígi
se skattgilldr. Sua kemr Sigualldi nu | sinum fortaulum at konungr uill þenna 19
kost. Er nu a queđin brulaups stefna ok skolu uera bęđi | senn brudlaúpin. Sækir
Sueinn konungr nu til veízlunnar ok fylgia honum allir Ióms vikingar. Ok er | þar 21
rikulig veízla sua at menn munđu eígi vegligra bođ i Uinndlanndi. Enn fyrsta ap
| tan [4]) hafa bruđirnar siđfalldit enn um morguninn eptir eru þær kátar ok sku
| pla þa ecki ok hyggr þa Sueinn konungr at yfirlitum þeirra þuiat hann hafđi 23
huáriga fyʀ séna. Enn | Sigualldi hafđi sagt at su uęri konan vænni er konungr
atti. Enn konungi leízt þa eígi sua ok þickir Sigualldi ha | fa sagt eigi satt. ser 25
nu konungr allt ráđ hans ok fęrir þo i nyt ser allt þat er honum þotti ser til
virđingar | snuaz mega. Nu er slitiđ veízlunni. ferr konungr nu heim međ konu
sina. ok hafđi þađan .xxx | skipa ok mikit liđ ok margar gersimar. Enn Siguалldi 27
ferr til Ióms borgar međ kono *sina* ok Iomsvikingar međ honum [5])

LItlu siđaʀ spyriaz þau tiđenndi or Danmórk at Strútharalldr Iarl er anndađr
fađir þeirra Sigvallda | ok Þorkels enn Hemingr brođir þeirra var ungr. Nu senndir 29
Sueinn konungr orđ Siguallda at þeir kômi i Danmórk | at erfa feđr sinn. þeir senndu
þau orđ at konungr lati bua veízluna ok spari eígi fe þeirra enn þeir quo | đuz 31
munndu til koma um uetrnátta skeíđ. þetta syniz flestum mônnum oráđlict ok
gruna at ui | natta þeirra Sueins konungs ok Sigvallda muni grunn vera þann ueg
sem farit hafđi. enn þeir vilia ecki ann | at enn fara. þeir buaz nu or borginni 33
Iomsvikingar ok hafa hálft annat .c. skipa. fara þeir nu i Siálannd | Sueinn konungr
er þar fyrir ok buin agæt veízla. þar er ok allmikit fiólmenni. Sueinn konungr
lętr nu þegar et fyrs | ta quelld bera þeim Iomsvikingum enn sterkazta dryck. enn 35
þeir drecka ok afar fast. Sueinn konungr finnr nu at | þeir goraz [6]) dauđ drucknir
ok malgir miôg þa tekr Sueinn konungr til orđa her er nu glaumr mikill. væri nu
|| þat sæmilikt at ver tękim upp gleđi nôcqueria til skemtanar mônnum þa er menn 70
hefđi at minnum | eptir siđan Siguалldi segir. þat þickir oss upphafligaz ok bazt

69, [4]) ap | ta aptan

[5]) *Härefter följer i radens slut* litlo *(el.* -u*), som utplånats; följande rad börjar med* Itlu *(initialen är således uteglömd)*

[6]) *I st. f.* o *har hdskr. ett ofulländadt* g

3 fyrir séđ at þer hefit fyrst þui at ver eígum al | lir til yđuar lúta konungr mællti.
þat veít ek menn gôra at veízlum slikum at hafa framm heístreing [1] | ingar til
agætis ser. nu sua sem þer eruđ agætir um aull launnd. sua mon þat ok af bera
5 er þer mælit vm Nu | mun ek fyrir gôra Ek streíngi þess heít at ek skal rek*it*
hafa Ađalrađ Eingla konung af riki sinu | fyrir hinar þriđiu uetrnætr [2] eđa felldan
7 hann elligar ok nađ sua riki. Nu áttu Sigvalldi. ok mælþu eigi minna vm | hann
quađ sua vera skylldu. herra þess streíngi ek heít segir hann at ek skal heria
i Nóreg fyrir enar þriđiu | uetrnætr međ þui liđi er ek fę til ok hafa elltan ór laundi
9 Hákon Iarl eđa drep*it* eđa liggia þar eptir. | þa segir konungr. Nu ferr uel at
segir hann ok er þessa uel heít streíngt ok ver halfo at heilli ok efn þetta vel
| Nu áttu Þorkell enn háfi ok er eínsætt at láta uerđa stormannliga Þorkell segir.
11 hugat hefi ek | mína heítstreínging at fylgia Siguallda brođur minum. ok flyia eígi
fyʀ enn ek se a skutstafn | skipi hans. þetta er hraustliga mællt. ok þetta muntu
13 vel efna. þu Bui digri segir konungr. Nu át | tu. ok muntu nacquarninn merkiliga
lata uerđa. þess streíngi ek heít segir Bui. at ek skal fyl | gia Siguallda i faur
15 þessa sem ek hefi karlmennzku til ok halldaz viđ međan Sigvalldi uill. Sua | for
sem uer gatum segir konungr at skôruliga mundi [3] verđa af þinni henndi. Nu
áttu Sigurđr kapa ep | tir brođur þinn [4]. Skiótt er þat segir Sigurđr. ek skal
17 fylgia brođur minum ok flyia eígi fyʀ enn hann eđa hann er | daúđr. Sliks var
uán segir konungr Nu áttu [5] Vagn segir konungr ok er oss mikit um at heýra
þina heíts | treínging. þer eruđ kappar micklir fręndi. Vagn mællti. þess streíngi
19 ek heít at fylgia | Sigvallda [6] i faur þessa ok Bua fręnnda mínum. ok halldaz viđ
međan Bui uill ef hann | er lífs þat skal ok fylgia þessi heitstreínging ef ek kem
21 i Nóreg at ek skal drepa Þ | orkel leíru. enn ganga i reckiu Ingibiargar dottur hans
án fręnnda ráđi. Biórn enn bretzki var þar | međ Vagni. þa mællti konungr. huers
23 streingir þu heit Biôrn. hann segir. fylgia Vagni fostra minum sua | sem ek hefi
dreíngskap til Nu slítr tali þessu ok fara menn at sofa. Siguallldi ferr i reck | iu [7]
hia konu sinni Aztriđi. ok sofnar hann bratt ok fast. ok er hann uaknar. spyʀ

70, [1]) *Skrifvet* heítſtreıg, *men tvärstrecket öfver* eı *är nästan utplånadt*

[2]) *Först har skrifvits* Iol (hinar *skrifves* hin^{r}, *så att* ^{r} *i början kan hafva saknats*), *hvarefter sedan* uetrnætr *tillkommit så, att* l *i* Iol *bildar förra delen af* u

[3]) dı *öfver raden*

[4]) *Skrifvet* þīn *eller möjligen* þm

[5]) *Akzenten, ställd tämligen långt öfver raden, tyckes snarare höra till* u

[6]) *Det sista* a *synes vara ändradt från* ı

[7]) reck | kıu

Aztriđr huart hann muni | heitstreinging sina. hann quez ei muna hon mællti. Eigi 25
mon þer at þui verđa sem eingi hafi verit ok sag | đi honum ok mun bęđi uiđ
þurfa uitz ok rađa gørđar. Sigvalldi mællti. huat skal nu til rađa taka | þu ert 27
uitr ok góđ ráđ Eigi veit ek þat segir hon enn til skal nacquat leggia þui at þu
hefir | litinn styrk siđaʀ af Sueini konungi ef þu fær nu eigi. Eptir þetta gøra [8])
þaú ráđ sin kemr Sueinn | konungr i sæti sitt oc allir Iómsvikingar. Sigvalldi var 29
katr miøg. Sueinn konungr spyʀ þa huart Sigvalldi myndi he | itstreinging sina.
Sigvalldi quez eigi muna. konungr segir honum nu. Sigvalldi quađ aul annan
mann. eđa | huat muntu til leggia at ek efna mina heitstreinging. konungr quez 31
ætla þa er Sigualldi er buinn at hann | muni til leggia xx. skip [9]). Sigvalldi segir.
þat er gott tillag einum bonnda enn ecki er þetta konunglikt | þa mællti Sueinn 33
konungr ok varđ nøckut brún ølfi huersu mikils beiđizþu. Sigualldi segir. skiótt
er þat .lx. storski | pa enn ek mun fa i stađinn eigi færi þoat smęri se. þui at
osýnt er at aull komi | aptr. þa mællti konungr. buen skolu aull skipin þa er þu 35
ert buinn þa er uel viđ orđit segir Sigualldi | ok ennd þetta uel þui at nu skal
þegar fara er lokit er veizlunni. þa uarđ konungr hlióđr ok mællti [10]) || uán bráđ- 71
ara [1]) Efna skal þetta enn þo rez þetta skiótara en ek ætlađa. þa mællti Aztriđr
kona Sigualda | Eigi er þess ván at þer sigriz a Hakoni Iarli ef hann frettir fyrir
ef er sigriz þo eig [2]) at hann uiti aun | ga ván í Nu skipa þeir þegar til ferđar- 3
innar þar at ueizlunni. Tova dottir Haralldz Iarls mællti viđ | Sigurđ bonnda sinn.
þess uil ek beiđa þik at þu fylgir sem bezt Bua brođur þinum [3]) | þui at hann 5
hefir mart uel til min gørt. enn ek mun þat i litlu syna. her eru menn .ij. Bui er
ek | uil gefa þer. annaʀ heitir Hauarđr høgguanndi. enn annaʀ Aslakr hólmskalli.
Bui þi | ggr mennina. ok biđr hana hafa þauck fyrir. Bui gefr þegar Aslak Vagni 7
fręnnda sinum | Nu slitr bođit ok buaz Iomsuikingar þegar af veizlunni. ok eptir
þat fara þeir ok hafa c. | storskipa. þeim gaf uel byr ok taka Uik i Noregi. þeir 9
komu siđ um aptan til bøiarins i | Tunsbergi aúuart. Sa mađr hét Geirmunndr
huiti lenndr mađr er bøinn varđueitti. ok er herrinn | kom i bøinn þa toku þeir 11
naliga allan bęinn upp. drapu mart manna ok ręntu orófi feár | þeir uøknuđu ei
uiđ gođan draum. Geirmunndr uaknar ok þeir er suáfu i her bergium næst honum

---

70, [8]) g^{s}a gøra
[9]) p *likt* f
[10]) *Härefter är möjligen* þo *uteglömdt*
71, [1]) brađára
[2]) *Så!* *Jfr* 57[10]
[3]) þīs

13 | þeir hlaúpa upp i lopt þat er þeir þóttuz leingzt mega veriazt. þa drifu Iomsuikingar at lo | ptinu ok hauggua loptit iákafa. ser Geirmunndr at þeir munu þar
15 lítla hríđ fa variz te | kr hann þat rađ at hann hleypr ofan or loptinu a strętiđ. ok kemr stanndanndi niđr V | agn varđ nær staddr ok hòggr þegar til hans ok
17 tok af hònndina ok fylgđi gullhringr. Geirmunndr | kemz viđ þetta til skogar hann fór vm merkr .vi. dęgr. siđan kemr hann til bygđa ok leítar norđr á slikt | er hann má nótt ok dag. hann spyʀ huar Hakon Iarl er a veízlu a bò þeim er a Skuɢa
19 heitir međ .c. | manna. Geirmunndr kom siđ um aptan ok sat Iarl viđ dryckiu. Geirmunndr geck fyrir hann oc quaddi hann Iarl spyʀ huerr hann væri | enn hann sagđi. Iarl spyʀ tiđennda Geirmunndr segir. litil tiđenndi eru enn. en gòraz mætti
21 þetta at tiđendum | huat þa segir Iarl. Geirmunndr mællti. herr er kominn i lanndit austr i Vík ok fara međ styriòlld mikilli ok | ofriđi þa mællti Iarl. ueít ek at þu munt eígi segia her sògu nema saunn se. eđa huerr rędr fyrir her | þessum Geir-
23 munndr mællti. Sigualldi heitir sa er fyrir rędr ok heyrđa ek nefnda Bua ok Uagn ok hefi ek | þess nòcqueriar miniar ok bregđr upp henndinni ok synir honum stuf-
25 inn. Iarl mællti. Illa ertu leikinn | ok sarliga. eđa uissir þu huerr þer ueítti þetta sar. Geirmunndr mællti. rеđ ek at likenndum þui at þeir męlltu þat | þa er sa tok upp hrinnginn er fylgđi henndinni. fenađi þer nu Vagn sògđu þeir enn mer
27 þótti | sem herrinn héti Iomsuikingar Iarl mællti. Sann fródr munntu um þetta ennda munda ek þessa sizt kió | sa [4])

liđsafnađr iarls [5])

29 Iarl ferr þegar af veízlunni ok stefnir ofan til Raúmsdals. hann gòrir menn | alla uega fra ser. ok lætr herauruar upp skera hann senndi ok menn norđr i Þranndheim til Sueins | sonar sins at hann safni liđi um Þrand heím. Eirikr Iarl ferr
31 norđr til Naúmu dals ok sua hit ytra norđan | um Norđ męri ok um eýiar [6]). skylldi liđit saman koma i ey þeirri er Hauđ heítir. Erlingr son | Iarls for um Rogalanınd. Hakon Iarl sialfr um Sunn męri ok Raumsdal. þeir koma nu saman herinum aul
33 | lum unndir eýna Hauđ ok a vag þann er Hiaurunga uagr heitir. ok hafa þeir aukin .ccc. skipa | Nu rađa þeir rađum sinum. Nu er at segia frá Iomsuikingum

---

71, [4]) *Skrifvet* kıo
sá

[5]) *Detta ord (skrifvet* ı) *är ej säkert*

[6]) eýíar *eller* eýıár

at þeir fara sunnan með lanndi ok flýr [7]) | unndan þeim [8]) allir þeír er þui koma 35
við ok þo drepa þeir fiölða fólks ok hauggua stór strandhögg. Nu s | igla þeir
norðr fyrir Staði ok leggia at Hereýiom ok var þa enn ecki spurt til Iarls. þeir
leggiaz þar með || allan flotann þeir þickiaz þa þurfa stranndhauggua. Vagn ferr 72
þa með skeíð sina til | eyiar er Höð heitir. þeir finna þar mann ok rekr fyrir ser
.iij. kýr ok geítr .xij. Vagn spurði hann at naf | ni. hann quez Ulfr heita. þa 3
mællti Vagn. Rekit ofan féit til stranndar. huerr er sia maðr segir Ulfr. hann
sagði Vlfr [1]) | mællti. Sua þętti mer ef þer erut Iomsvíkingar sem vera munndi
stęrri slátra efni ok eígi allfiaRi kom | in Vagn segir. Seg þu oss ef þu ueízt 5
nöcqut til Iarls ok muntu unndan koma bęði kúm | þínum oc geitum Vlfr mællti.
her lá hann i gęrquelld eínskipa fyrir innan eýna a Hiörunga uági | þa segir Vagn 7
þa skalltu fara með oss ok segia oss leíð. Nu geíngr hann a skip með Vagni ok
sn | ua þeir þegar til Hereýia ok sumt liðit. buaz þeir nu Iómsvíkingar sem til
barðaga þott Vlfr | tęki aúðuelliga Nu grunar Ulfr at þeim muni þickia fleíri skipin. 9
fleýgir ser nu u | tan borz ok til sunnz. enn Uagn gripr snęris spiót ok keýrir a
honum miðium ok lętr Vlfr þar | lif sítt. þeir Iomsvikingar sia nu at vagrinn er 11
allr þakiðr af skipum. þeir fylkia nu þegar liði | sinu. leggr Sigvalldi framm i miðri
fylking ok Þorkell broðir hans a aðra [2]) hönnd honum. Bui ok Sigurðr | broðir 13
hans i fylkingar arm enn nörðra en Vagn Aka son ok Biörn enn bretzki i enn
syðra. Hiörun | ga uágr er sua háttaðr at sker liggr imiðium uaginum enn ey
fyrir norðan er Primsignd | heitir. enn Haurund liggr fyrir sunnan. Nu sia Iarlar 15
huar Iomsvíkingar eru komnir ok nu skipa þeir sinv | liði i moti. þeir ętla Sueín
Iarl Hakonar son móti Siguallda ok Guðbrand af Daulum. Styr | kar af Gymsum 17
moti Þorkatli broður hans. Yriarskeggi annaR Sigurðr steíklingr af Hálóga lanndi
| Þorir hiörtr imoti Bua. Þorkell miðlangr. Hallzsteinn kerlingr Þorkell leíra moti
Sigur | ði kapu þeir feðgar Arnmóðr ok Árni ok Fiðr móti Vagni. Eirikr Iarl 19
Hakonar son. Erlingr | af Skugga. Geirmunndr huíti móti Birni brezka. EinaR
litli. Hauarðr af Flyðru n | esi enn Hakon Iarl skal leíka laúss ok styðia allar 21
fylkingar. fiórir voro islennzkir menn með þeim feð | gum. Skialld meyiar. EinaR
skalld Iarls. hann hlióp þa upp a bryggiuna ok mællti. til Sigvallda | skal [3]) ek Iarl 23
sia tímir aúngu. ok þa quað hann. Sækium Iarl þannz auka úlfs verð þorir

---

71, 7) *Sâ!*
8) *Skrifvet* þ (*eljes* = þeir)
72, 1) *Skrifvet* Vlf^s.
2) aðrra
3) *Eller* Skal

suerđum. hlau | đum uer borđ a barđa. baugskiǫlldum Sigvallda. drepr eígi sua
25 sueígir sárlinnz er gram finn | um. raund berum út a anndra. Enndils viđ mer
henndi. Nu finnr Iarl at Einarr uill i brutt ok biđr at hann ko | mi til tals uiđ
27 hann. siđan tekr Iarl skálir gođar gǫrvar af brenndu silfri [4] ok gylldar | allar ok
fylgđu .ij. met. annat af gulli enn annat af silfri þar var a likneskia mannz | ok
hetu þat hlutar ok fylgđi sú nattura. at þa er Iarl lagđi þa i skalirnar ok quađ
29 a huart | skylldi merkia. ōk ef sa kom vpp er hann villdi þa breytti sa i skalinni
sua at glamm varđ | af Iarl gaf Einari skalirnar ok varđ hann glađr viđ ok siđan
31 kallađr Einarr skálaglamm. Annaʀ het Vigfúss | son Uíga glúms. Þorđr het enn
þriđi er aurfhaunnd [var kallađr] [5] Fiórđi Þorleífr skvma [6] son Þorkels or Dy
| ra. firđi. hann feck ser kylfu i skógi eđa half rótelldi ok suíđr i elldi ok hefir i
33 henndi. hann for a | skip Eiriks Iarls. Iarl mællti. huat skal þer klumba su in
mickla. Þorleífr quađ. hefi ek í | henndi. til haufuđs gǫrfa. beínbrot Búa. baul
35 Siguallda. vá uíkinga vaurn Hákonar | sia skal verđa ef ver lifum eíki kylfa oþaurf
Daunum. Vigfuss var ok a skipi Eiriks Iarls. hann tok spiót | sitt ok huatti [ok
73 quađ] [7]. Oss er leíkr enn laúka. liggr heíma uinr feímo. þryngr || at Uiđris ueđri.
uandar gođ fyrir haunndum lođ queđ ek hæla bósa hann uęttir ser annars uífs
| unnd uarmum bęgi uer skreýtom spiǫr neýta. Nu síga saman fylkingar ok hefz
3 þar akauf | orrosta. ok var huárigum soknar at frýia. Er sua sagt þar sem þeir
Sigvalldi eígaz viđ ok Hakon | Iarl ok Sveinn Iarl. at þar stanndi viđ ok lati huár-
5 igir unndan síga sin skip. Iafnleikit var ok međ | þeim Eiriki Iarli ok Vagni. enn
þar sem Bui sækir framm ok þeir bręđr. varđ þeim Bui stórhauɢr | ok þickir betra
7 fiʀ honum láta. þeir siga unndan skipin ok rær Bui á bug mikinn a fylking | Jarla.
uar þar óp mikit ok akafr lúđra gángr. Nu ser þetta Eirikr Iarl. leggr hann nu
til þangat | ok leɢr at Bua. varđ þar hin grimmazta atlaga. getr Iarl rétta fylking
9 sína ok ecki betr | heýra þeir óp mikit til þeirra Vagns. rǫr Iarl þa þangat. hefir
Vagn þa gǫrt mikit fletrođ. hafđi | geíngit igegnum fylking Iarls ok leýstan allan
11 þann arminn. ok er Eirikr Iarl ser þetta. þa leɢr hann Iar | nbarđann sibyrt viđ
skeiđna Vagns ok beriaz nu af nyiǫ. ok er þat alsagt at ei hafi eín | sókn rausk-
ligri verit ok i þui bili hlaupa þeir Vagn ok Aslákr [1] hólmskalli upp a barđann
13 framm | í ok geingr međ sinu borđi huáʀ ok ryđiaz sua um at allt hrauckr fyrir.

72, [4]) *Härefter* z brendu ſilf', *de två sista orden öfverstrukna*
[5]) *Saknas i hds.*
[6]) *Ändradt från* ſkýma
[7]) *I st. f. dessa ord omtager hds.* ok huattı
73, [1]) *Aksenten står öfver* k *eller* r

Aslákr hafđi beran | skallann ok, þo at þeir hòggui i hans skalla. þa beít [2]) eígi
helldr enn þeir hrauckþi talknskí | đi. þa var ueđr gott ok heítt af skini ok fóru 15
margir menn af klęđum. þeir Vagn ok Aslakr dr | epa nu margan mann. nu [eggiar] [3])
Eirikr Iarl menn sina i akafa. þa tekr Vigfuss Uiga glúms son nefs | teđia mikinn 17
ok rekr i hofuđ Asláki. ok nefit sòckr þegar a steđianum ok fellr Aslakr þegar
ok lætr líf | sitt. enn Vagn geingr međ auđru borđi ok drepr menn i akafa Þorleífr
skúma hleýpr mó | ti honum ok lýstr til Vagns međ eiki kylfunni. þat hauɢ kom a hialm- 19
inn ok uarđ sua mikit at hia | lmrinn rifnađi. enn Vagn hallađiz ut at borđinu oc
skaút viđ Þorleífi suerđi enn stikla | đi viđ þat út yfir borđit ok a skeiđ sina. oc 21
barđizt et snarpligzta. Eirikr Iarl leɢr þa fra barđann. þui | at hann uar miǫg
sua ruddr framan at siglu. þa hafđi ok Hakon Iarl lagt at lanndi aullum herinum
| ok uarđ nu a huílld nòckur a bardaganum ok hittaz þeir feđgar allir samt. Hakon 23
Iarl mællti. þat þick | iumz ek sia at a oss tekr at hallaz bardaginn. ok hugđa ek
til þess verst at beriaz viđ þessa menn | enda reýniz mer at þui. nu mun oss eígi 25
hlyđa sua buit nema ver takim nackuat gott rađ | mun ek ganga a lannd upp enn
er seđ eptir međ herinum ameđan ef þeir leggia at. Nu ferr Iarl upp i ey | na 27
Primsignd ok geingr i skóg a brutt ok legz niđr a kne ok biđz fyrir ok horfir i
norđr. þar | kemr bònar orđum hans at hann skorar a fulltrua sinn Þorgerđi Haulga-
bruđi enn hon uill eigi heýra | bǿn hans ok er hon reíđ. hann byđr henni mart i 29
blótskap enn hon vill ecki þiggia. ok þickir honum | v vǽnt um. þar kemr at hann
byđr henni mann blót. enn hon uill eígi þiggia. hann byđr henni vm siđir | son 31
sinn er Erlingr het .vij. uetra gamall ok hon þiggr hann fær Iarl sueíninn nu i
henndr Skopta | þręli sinum. ok ferr hann ok ueitir sueininum skađa. Eptir þat
ferr Iarl aptr til skipa sinna ok eggiar nu liđ sítt | af nyiò. ok ueít ek nu uíst at 33
oss mun sigrs auđit. ok gangit nu framm at betr. þui at ek hefi | heítit til sigrs
oss a þǽr bađar systr Þorgerđi ok Irpu. nu geingr Iarl a skip sitt. ok buaz um
af ny | iò. ok siđan greiđa þeir atróđrinn. ok tekz þar nu af nyiò enn grimmazti 35
bardagi. ok þui næst te | kr ueđrit at þyckna i norđr ok dregr yfir skiótt. liđr ok
a daginn. þui næst flugu elldingar || ok reíđar [1]). ok þui næst gòrir a él mikit þeir **74**
Iomsuíkingar attu at uega i gegn ueđrinu. þetta el var međ | sua micklum bysnum
at menn mattu uarla standaz. Enn menn hòfđu ađr farit af klęđu | num fyrir hita 3
sakir enn nu tók at kólna. sękia þo bardagann frýio laúst. ok þo at þeir Iomsuí

73, [2]) e *otydligt skrifvet, likt* o

[3]) *Hds. har ett nästan utplånadt* E

74, [1]) reéıđar

| kingar kastaði grioti eða vápnum eða skyti spiótum. þa bar ueðrit þat aptr a þa
5 allt ok þar með | vápna gangr sinna ouina Hauarðr haugguanndi sa fyrstr Haulga
brúði iliði Hákonar | Iarls. ok margir sa ofreskir menn. ok þa er líttað linaði elinó.
7 sa þeir at aur fló af huerium fingri | flagðinó ok varð maðr fyrir huerri ok segia
þeir Sigvallda. ok hann mællti. Eigi þicki mer þa sem ver berimz við menn eina
enn | þo er nauðsyn at huerr dugi sem má þa er nóckut linaði elino heitr Hakon
9 Iarl iannat sinn á | Þorgerði ok quez nu hafa mikit til unnit. Nu tekr i annat
sinn at rauckua at elino ok er nu | mycklo meíra ok harðara enn fyʀ ok þegar i
11 aunndverðu élino [2]) þa ser Havarðr hógguanndi | at .ij. konur eru komnar a skip
Iarls ok hafa eítt atferli. Sigvalldi mællti þa., Nu uil ek brutt flýia | ok gôri sua
allir minir menn. Ecki streingðu ver þess heít at beriaz við traull er nu ok þui
13 ver | ra enn aðan at nu eru .ij. flaugð. Nu leýsir Sigualldi skip *sin* ok kallaði a
þa Bua ok Vagn | at þeir skyli flýia. Vagn mællti at hann skylldi fara manna
15 armaztr. Ok i þessu suarfi hleýpr | Þorkell miðlangr af skipi sinu a skip Bua ok
hauɢr þegar til hans ok berr þetta allt at bráðum | hauɢr af honum vauʀina ok
17 haukuna alla fra niðr igegnum ok fiúka tennrnar or hôfði | nu þa mællti Bui.
Vesna mun nu hinni daunsku þickia at kyssa oss i Borgundar hól | mi. Bui hôggr
19 þa imót til Þorkels. enn hallt var a skipinu ok fellr hann a skialldrimina er | hann
uilldi forða ser ok kom hôggit a Þorkel miðian ok tok isunndr i tua hluti við
skipsbor | ðinu Ok þegar eptir þat tok . Bui gullkistur sinar ok kallaði hátt. fyrir
21 borð allir Bua liðar | ok hleýpr siðan fyrir borð með kisturnar. þa dregz Sigvalldi
ut fra flotanum. þa quað Vagn visu | þessa. Sigvalldi hefir setta. sialfa oss unnd
23 kylfu enn fárhugaðr flęði for heim til Danmar | kar hyggr ifaðm at falla. fliott auʀ
kono sinni. enn fyrir borð et breíða Bui geck með | hugrecki. Sigvallda hafði orðit
25 kallt. ok hleýpr hann til ára ok rær enn annaʀ stýrði. þa fleýgir Vagn | spiótinu
at Sigvallda. enn sa varð fyrir er stýrði ok nisti þann út við borðit. Þorkell hafi
sneri þegar | i brótt er Sigvalldi uar farinn ok sua Sigurðr kapa þegar er Bui var
27 fyrir borð geinginn. ok þickiz hvar | tueggi efnt hafa sina heitstreinging þeir hafa
.iiij. skip ok .xx. fara heim til Danmerkr. I þui hlióp at Si | gmunndr Brestis son
enn mesti kappi ok sótti Bua ok laúk sua at Sigmunndr hio af Bua badar henndr
29 | i úlflið. þa stack Bui hanndar stúfúnum i hringa a kistunum ok kallaði hátt. fyrir
borð allir Bua | liðar. Nu er at segia fra Vagni at hann tekr nu af nyió dreíng-
31 iliga vórn ok allir hans menn | geíngu · þeir þa ok allir a skeíðina er vápnfærir voro.
Enn Eirikr Iarl ok margir aðrir hôfðingiar la | ugðu þa at skeíðinni. ok uarð þar

---

74, [2]) elíno

þa en snarpazta orrosta. kom þa at þui sem mælt er | at ecki ma viđ marginum. 33
fellu þa sua gôrsamliga menn Vagns at þeir vrđu eigi eptir meíʀ | enn .viij. tigir
manna. vaurđu þeir þa lyptingina a skeíđinni. gôrđi þa sua myrkt af | nótt at eígi 35
var uígliόst. lętr Eirikr Iarl þa taka reiđann allan fra skipino ok fra ollum skipum
| ok roa uiđ þat fra. letu nu hallda uaurđ yfir skipunum um nottina enn skiota
yfir sik sk || iôlldum ok eíga at hrosa sigri micklum. Siđan uega [þeir] [1] iskálum 75
haglkornin at reyna á | gęti þeirra Þorgerđar ok Irpu ok va eýri i. kornit. Nu
talaz þeir Uagn ok Biôrn enn bretzki | viđ huat til rađa skal taka. annat tueɢia 3
segir Vagn at biđa her dags ok lata hanndtaka oss. ella | leíta til lanndz ok gôra
þeim nockut illt ok forđa oss siđan. þa taka þeir siglu treit ok rána | ok flytiaz 5
þar a .lxxx. manna i myrkrinu. þeir kómuz i skerit ok voro þa raún miôg þrek-
ađir | flestir af sarum ok kulđa. var þa ok ecki fęrt leíngra. létuz þar .x. menn
um nóttina. enn er ly | sti um morguninn foro Iarls menn at binnda sar sin. þa 7
heýrđu þeir at streingr gall ok fló aur af | ok varđ þar fyrir Guđbranndr fręnndi
Iarls. ok þarf hann eígi fleíra. þeir róa nu til ok kanna ski | pin. ok a skipi Bua 9
finna þeir Hauarđ hauɢuannda ienndan ok voro unndan honum bađir [2] fôtr. | hann
mællti þa huerr let sueína sígaz ađan fyrir skoti mínu. þeir segia. Hauarđr mællti.
minna uarđ þa happ m | ítt enn ek uillda. Iarli hafđa ek ætlat. þeir drápu þa 11
Hauarđ. Eirikr Iarl geck þar hia sem Þorleifr [3] | skúma stođ. ok spurđi. hui ertu
þannveg yfir litz sem þu ser at bana kominn hann segir. eigi munnda ek | uita 13
nema blóđrefillinn hans Vagns kômi viđ mig líttađ i gôr er ek laúst hann kylfu
hô | ggit Iarl mællti. illa hefir þinn fađir þa halldit þetta heýrđi Einar skála glamm
ok quađ visu. þat quađ Iarl at | æri unnuigs fyrir haf sunnan þa er á seíma særi. 15
sár ellda spor voro. aullungis hefir illa ey | baúgs ef skal deyia uer hyggium þat
uiggia. ualldr þinn fađir halldit þa deyr Þorleífr

reýnđir Iomsvikingar 17

NV sia þeir huar menn eru margir i skerinu. biđr Iarl nu fara eptir þeim ok
taka haunndum. roa | nu til þeirra ok uôrđuz þeir þa ecki. uoro þar þa fluttir til
lanndz .lxx. manna. lét Iarl þa alla setia | i einn streíng. þa voro skip þeirra flutt 19
aull at lanndi ok skipt aullum feárhlutum þeirra. siđan brióta Iarls [4] menn upp

75, [1]) *Saknas i hds.*
[2]) bęđ^S *eller* bǫđ^S
[3]) *Skrifvet* þorleıf^S
[4]) Iarl

uistir sinar ok snę́đa ok gambra allmikit. ok er þeir ero mettir ganga þeir þangat
21 sem | bandingiarnir voro ok uar Þorkell leíra ę́tlađr til at hauGua þa Iomsuikinga.
þa voro leíddir iij. menn ór | streinginum. þeir voro sarir miôg. enn þręlar voro
23 settir til at uarđueíta þa ok snua uônnd i hárit | Þorkell leíra geingr nu at hauggua
haufuđ af þeim ok mællti siđan. Finni þer nôcqut at mer hafi bru | gđit uiđ
þessa syslu þui at þat mæla margir ef [5]) mađr hôggr iij. menn Eirikr Iarl segir
25 ecki siam ver þer viđ þetta bre | gđa enn þo syniz oss þer miôg brugđit. þa var
leíddr enn fiórđi mađr ór streínginum ok snúinn | vônndr i hár. sa var sáR miôg.
27 Þorkell mællti. huersu hyggr þu til at deýia. Gott hygg ek til bana | míns þat
mun mer verđa sem minum feđr [6]) Þorkell segir huat þat væri hann segir. hôgg
þu. do hann þa hauggr Þor | kell þann, þa var til leíddr enn .v. ok spyR Þorkell
29 huersu hann hygđi til at deýia. hann segir. eigi man ek þa | laug Iómsvikinga ef ek
quiđi uiđ bana eđa mæla ek æđru orđ. eittsinn skal huerr deýia hôGr Þorkell
| þann. nu ætla þeir at spyria huern þeirra ađr þeir se drepnir ok reýna suá
31 liđit huart sua se frę | knt sem sagt er ok þickir þa reýnt ef eíngi mælir æđru
orđ. þa uar til leiddr enn .vi.[ti] mađr | ok snuinn vônndr i hár Þorkell segir međ
33 sama hætti. honum quez gott þickia at deýia uiđ gođan orđz | tír. enn þu Þorkell
munnt lifa viđ skaúmm. havGr hann þenna. þa er þangat leíddr enn .vij.[di] ok spurđi
| Þorkell eptir uanđa. Ek hyG allgott til at deýia [7]) enn þu hôgg mig skiótt ek
35 helld a tygil kní | fi þui at ver hôfum átt opt um at ræđa Ióms uíkingar huárt mađr
uissi nôcquat ef hann væri allskiott hô | Guinn þa er hôfuđit uæri af enn þat mun
76 til marks at ek mun uísa framm knifinum ef ek ueít || nôckuđ ella mun hann niđr
falla. Þorkell hôggr þann ok faúk af haufuđit enn knífrinn fell niđr | þa var tekinn
enn .viij.[ti] mađr ok spurđi Þorkell eptir uanđa. hann quez gott til hyggia. Ok þa
3 er honum | þótti sem skamt munndi at bíđa. Hrútr segir hann Þorkell stauđuađi
hauggit ok spurđi huí | honum yrđi þetta a munni. hann segir. þo mon eígi ofskipat
5 til anna þeirra er þer nefndut igę́r Iarls | menn þa er þer fénguđ auerka. manna
armaztr segir Þorkell ok lę́tr skialla honum hôggit. þa var | leýstr enn .ix. mađr.
Þorkell segir eptir vanđa hann segir. Gott hyG ek til bana mins sem allir varir
7 fela | gar. Enn ek uil eigi lata mig hauggua sem saúđ. helldr uil ek sitia fyrir. enn
þu haugg | framan i anndlit mer. ok hyG at vanndliga huart ek blauskra nôckut.

75, [5]) e *otydligt, sammanträngdt med* f

[6]) e *ändradt från* o *(eller tvärtom)*

[7]) e *ändradt från* y; *af samma ändring synes spår i* deýıa *på raderna 26 och 28*

þui at ver hofum þar | opt átt um at ręða. Nu er sua gôrt at hann sitr fyrir enn 9
Þorkell geingr at framan ok haugr iannd | lit honum ok blauskrar hann eigi nema
sigu saman aúgun þa er dauðinn fór á. þa uar til | leíddr enn .x. maðr ok spyʀ 11
Þorkell. enn hann segir. þat uil ek at þu biðir meðan ek biarga brókum minum
| þat skal ueíta þer segir Þorkell. Ok er hann hafði þat gôrt mællti hann mart
verðr annan veg enn maðrinn ætlar ek hug | ða at koma i [1]) reckiu hia Þoru Skaga 13
dottur konu Iarls ok hristi felagann. kippir upp siðan bro | kunum. Hakon Iarl
mællti. hauggui þenna sem tíðaz sia hefir leíngi illt haft i hug. hauggr Þorkell
| þann. þa uar leíddr til maðr ungr sa hafði hár bęði mikit ok gult sem silki. 15
Þorkell spurði [2]) eptir uan | ða. hann segir. lifat hefi ek nu et fegrsta þeir hafa nu
latið lif fyrir skaummu er mer þickir ecki | iueítt at lifa. enn eígi uil ek at mik 17
leíði þręlar til hôggs helldr sa maðr er eígi er | uerri dreíngr enn þu ok mun sa
ouanndfeíngiun [3]) ok halldi harinó framm fra hôfðino. ok | hnycki haufðinu at harit 19
uerði eígi blóðuct hirð maðr .i. geíngr til ok tekr harit ok ue | fr um hônnd ser.
enn Þorkell hôggr með suerðinu ok í þui hnyckir hann haufðinu ok hlýtr sa
hauggit | er hiéllt ok tók af henndr baðar iaulboga bótum. hinn sprettr upp ok 21
mællti. huerr a henndr | i hári mer. Hakon Iarl mællti. stór ofarar [4]) gôraz nu.
ok drepi þenna sem skiótaz ok sua aðra þa | sem eptir eru þui at mycklu eru 23
menn þessir uerri uiðfangs enn ver faim uið þeim seð. Eirikr Iarl segir. | uita
uilium ver nu aðr huerir þeir se. eða huat heitir þu enn ungi maðr hann segir.
Sueín kalla mig Iarl spurði [2]). | huers son ertu. hann segir. ek em kenningar son 25
Bua. Iarl spurði [2]). hue gamall maðr ertu. hann segir. ef ek lið yfir | þenna þa
em ek .xviij. vetra. Eirikr Iarl mællti. Nu skalltu yfir liða. tekr Iarl hann þa til
sín. Hakon iarl mællti þa Ei | gi ueít ek nu ef sia skal unndan ganga er oss hefir 27
slika skaumm gôrt enn þo munntu raða ver | ða ok hauggui enn mennina. þa var
maðr leýstr or streínginum ok braz streingrinn a fotinn | sua at hann var fastr. 29
Sia var mikill ok ungr. ok enn fraligzti. Þorkell segir hue gott hann hygði | til at
deýia. Gott segir hann ef ek gęta efnt aðra heítstreinging mina. Eirikr Iarl mællti.
hvert er nafn þitt [5]) | Ek heíti Vagn segir hann. Iarl spurði huers son hann 31
uæri. hann quez uera Aka son. Iarl mællti. huers streíngðir þu heít | er þer þętti
þa gott at deýia. þess segir hann at ek skyllda koma i reckió Ingibiargar dottur

---

76, [1]) *Öfver raden*

[2]) *Skrifvet* sp̄.

[3]) u *rättadt från* f

[4]) o *rättadt (?) från* a

[5]) *Skrifvet* þit

33 Þorkels | leíro án fręnnda raði enn drepa sialfan hann ef ek kęma i Noreg. Ek
skal þui renna segir Þorkell. ga | nir at honum ok hauer til hans .ij. haunndum.
35 enn Biórn enn brezki spyrndi til Vagns fǽti sinum | sua at hann fell uið. Þorkell
hauggr yfir Vagn ok steẏpiz við. enn suerðit varð honum laúst ok kom a | streíng-
inn. ok varð Vagn laúss. spratt hann þa upp ok greip suerðit ok hio Þorkel leiru
77 bana haugg þa || mællti Vagn. Nu hefi ek ennda halfa heitstreínging mina. ok uni ek
nu við synu [1] betr. Hakon | Iarl mællti þa. lati hann eígi laúsan ok drepi hann sem
3 tíðaz Eirikr Iarl mællti. eígi skal hann helldr | drepa enn mik. Hakon Iarl segir.
eigi þvrfum ver nu til at blutaz er þu uill einn ráða. Eirikr | Iarl mællti. Gott
5 er mannkaúp i Vagni. ok syniz mer uel keypt [2] at hann se i stað Þorkels | leiru.
tekr Eirikr Iarl nu við Vagni. þa mællti Vagn. þui at eíns þicki mer betra at lifa
7 at | þeim se grið gefin aullum varum felaugum ella farim ver eína faur allir | Eirikr
Iarl segir. ek mun nu hafa orð uið þa ok fyr tek ek eígi at gøra þetta. þa | geíngr
Eirikr Iarl at Birni enum brezka ok spurði hann at nafni. hann sagði. Iarl mællti
9 | Ertu sa Biórn er bazt sottir manninn i haull Sueins konungs. eða huat attir þu
at oss | sękia gamall maðr ok huítr fyrir hǽru. er þat sannaz at segia at óll strá
11 uilldu oss | stanga. eða uilltu þiggia lif at oss Biórn segir. þiggia uil eg ef Vagn
fostri m | inn er unndan þeginn ok allir þeir er eptir lifa. þat skal nu ueíta þer
13 ef ek ma raða Eirikr Iarl | biðr nu fauður sinn at þeim se nu grið gefin Ioms-
uikingum sem eptir ero. Hakon Iarl bað hann | raða. voru þeir nu leẏstir ok
trygðir. ueíttar

Vagn ferr i Uík aústr

15 Eptir þat ferr Vagn með raði Eiriks Iarls austr i Uík ok mælir at hann skyli
þannig gøra | bruðkaúp til Ingibiargar sem hann uill. þar er Vagn um uetrinn.
17 enn um uarit ferr hann su | ðr til Danmerkr heím a Fión til bua sinna ok reð þar
leíngi fyrir ok er mart stormenni | fra honum komit ok fra þeim Ingibiórgu. ok þotti
19 hon kuenskórungr mikill. Enn Biórn | for heím til Bretlanndz ok reð þar fyrir
meðan hann lifði ok þotti enn bezti karlmaðr | enn er Sigvalldi kom heim til Dan-
21 merkr. fór hann a Siálanud til eígna sinna. ok var Aztríðr þar fyrir | kona hans.
Aztriðr lętr gøra honum kerlaúg ok straúk honum sialf ok mællti. Verit get ek
23 no | ckura þa hafa i Iomsuíkinga bardaga er raúfóttara belg muni þaðan ha | ft hafa.

77, [1]) *Skrifvet* ſynu; *men öfversta delen af* ſ *är nästan utplånad, så att det liknar* l
[2]) *Hds. har* keẏpt uel *med omflyttningstecken*

ok þicki mer sia bezt til 'fallinn at hirđa i hueíti. hann segir. þat mǽtti enn verđa
m | innar ǽfi at þu ǽttir eígi þessu at hrósa ok lat þer þa líka. Sigvalldiređ
fyrir Sialǫnndum | ok þotti uitr mađr ok kemr hann viđ fleíri saugur. Enn Þorkell 25
enn háfi þotti enn uitrazti mađr | ok reyndiz þat opt siđan. Sigurđr kapa tok viđ
fauđur leífđ sinni i Borgundar. hol | mi ok þótti nytmenni mikit. ok er mikill attbogi 27
kominn fra þeim Tófu. Enn þat | er margra manna saugn at Bui hafi orđit at
ormi ok lagz a gull sítt. er þat | til þess haft at menn hafa seđ orm a Hiaurunga 29
uági [3] kann þat ok uera at no | ckur uánnd uéttr hafi lagz a þat fe ok syniz þar
siđan. Enn Hakon Iarlređ | eígi leíngi Nóregi siđan ok uarđ enn frę́gzti af sigri 31
þessum. kom þa i No | reg en agǽti Olafr konungr Trygua son. uar þa tekinn af
lifi Hakon Iarl eptir þuí | sem segir i konunga saugum. enn Olafr konungr kristnađi 33
þa allan Nóreg munum ver | her luka At segia frá Iomsvikingum

---

77, [3]) ı *ändradt från* n *eller* u

Namn.

Tryckfel och rättelser.

55^{2}) *läs* knut
58^{2} „ mikinn.
58^{7} „ bana.
58^{1}) *utgår*
59^{1}) *läs* -ti .ij. sonu
62^{28} „ Palnatoka.
65^{1}) „ þeir
65^{24} „ *sonum (i st. f.* sonum)
65^{29} „ munum
68^{15} „ eptir þat
71^{26} „ hringinn
73^{6} „ honum. láta
74^{5} „ Hakonar

---

k er .xx. v. Ok nu er h. raudugr. s. at h. ræi hm lid. Ok aki ser hm halpt .c. m. ok sky
eð. þes. þar hm ok halpt .c. m. ok annat langskip Ok er engi sa m. er hm þiggr ellri en
.xx. ok engi yngri en .xviii. v. nema vagn. h v. .xii. v. h quat munda sialfr þa ser
vilia suaþna. þau hellde vagn a braut lidi s. z þarf nu betr at þa v vilia. h fr þ
endilanga danm. z hauggr strandhogg afsparlıga. þann h z bodi h kladum z vapnu
h leet eigi þyr en h. h. bedi gnogg uapn z h kledi adr h sigl or danm. h hellde nu
skipum s v siomsb. z kemr s þ iemtad. þeg i solar upp ras. h leggr utan skipum s.
at steinboganum en hoþdingiar bgar sagu þm m; mucklu lidi z spyria huir
kom uı. y. spyr unot huaro ser uı i kast. þeir at sua v. e. hur eru er sua lætr
rikmannlıga. ecki skal þ leyna þik at ek heiti vagn ok e ek akas. ok þ h komin at
bioda þ mitt lid. ek þotti eigi doll heia ser s. þicki þ rads þrændi at þu þick h
dell er m mega trautt heia u þio tala y. m. leg er þa at m þrændi er slik eru et
nyt ulgum ydru. s. m. þa v s. m. huart þick ydr rad at v taki v þei. s þicki mer
rad s. bui ok er v mig bezt sina frenda at v taki eigi v hm s. m. y. frændi. v
þ visa var m z rapro frænde þm se ade. y. s. eigi verdi mot þess bui frændi ap þ
B. m. þar e ok sade at þ. y. m. huat leggia þ v s. sthar. Sigvalldi m. hapa sko
tu v v þess eindad at v villdi at þu kom alld vin plock. þu s. s. hulsu gamall
eru frændi. y. s. ecki skal linga v þess ok e .xii. v. s. m. þa mælir þu eigi laug
v oss þ er þu et m mycklu yng en v hafi laug tekna. z bior sua þ at þu ma
tt eigi h va y. s. Ok mun ecki hallda v þess at briota laug þm. en þa eru þau h
at brotin er ek e sem en .xviii. v. e. ellri. s. m. halltu ecki v þessa frendi. ek
mun hellde senda þio v bpettar a pund biarn. z þ va frendsemi þa gep ek þ
k þ halpt er ek a i bretti. y. s. vel er þ bodit en ei vil ek þann. huar v ætlar þu
frændi s. s. er þu vill eigi slikt. þ skal nu lysa s. vagn. ek byd sigu. s sthar at h
leggi a bginn .y. skipum z reynum m; oss huar undan lata. e. huar meira hlut
hapi z skal þ va mk v m; oss at þ skolud v oss taka er þ lata undan olla skolu v i
brutt leggia. Ok eigi byd ek hm þetta m; mina kappi en s. betr v oss er h er oragr
karlm z h. h hellde mannz hug en blyquendis s. m. huart hefir þu s. huatu
s. ok ecki uandar h bod at þ z þ ætla ek at þ kom i gullda raun. en v þ er sua m
k er u mællt þa kann ek eigi at letia at þ legg at þei z gio þei þ ılle er þ me
gu. en eigi vil ek at þ drep v. þo at h þicki eigi aldrli. erpo þa h kledat þ s.
z roa at þei .y. skipum. ok þeg slær þar i hardan bard. lata þ v. gga gothid sua
harda at þ s. mattu ecki annat ga en hlipa s z h. þo erit at una. þ laug
du sibyrt. ok þeg er gort þetta þa lata þ eigi þurpa at bida hauggu anna
en sua kemr þui mali at s. lætr siga undan m; v lande ok vill þa ser grid
en þ v. þegar erp ok pinar nu alldri ok v de s. nu v at hrauckua. ok er sia

Fotolitografi af Budtz Müller & Co
KJÖBENHAVN.

